

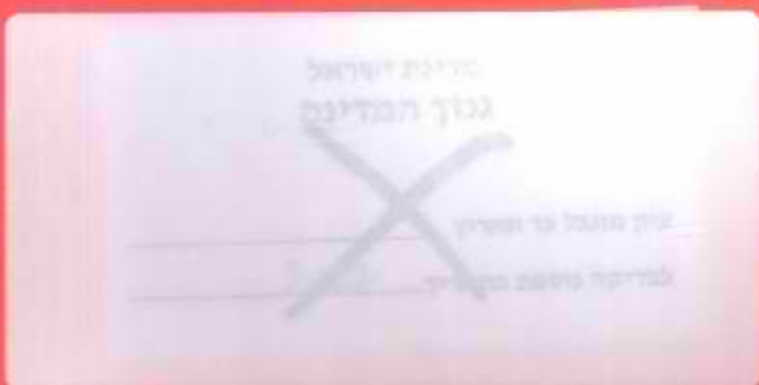
מדינת ישראל

משרדי הממשלה
לשכת כנסת-הממשלה

משרד

מאג. 43.4

1/4236/1
תיק מס.

מס' 13-6-67 - 28-6-71

לשכת הממשלה

13-6-67 - 28-6-71

מס' תיק מקורי

מחלקה

שם תיק: לשכות רה"מ לוי אשכול, גולדה מאיר - מדינה

מזהה פיו: 4236/1-א

מזהה פריט: R0002po

תאריך הדפסה: 16/07/2020

כתובת: 3-312-3-8-2

מזכירות הממשלה

ירושלים, ה' בתמוז תשל"א
28 ביוני 1971

סודי ביותר

א ל: ראש הממשלה
שר הבטחון
שר המשטרה

מאת: מזכיר הממשלה

הנני מתכבד להביא לתשומת לבכם החלטה מס. ב/40 של ועדת השרים לענייני בטחון בישיבתה מיום ד' בתמוז תשל"א (27.6.71):

"ב/40. היתר כניסה כללי לישראל לחושבי יהודה ושומרון - העסקת פועלי השטחים בישראל"

מ ה ל י ט י מ :

(א) לאשר את הצעת שר הבטחון להתיר כניסה חופשית לישראל לכל תושבי יהודה ושומרון, מלבד אלה שיוחלט לרתקם למקום ישובם או לתחומי האזור. במסגרת היתר כללי זה, לא תותר לינת לילה בישראל. היתר זה ינתן לתקופה של שלשה חדשים - עד י"א בחשרי תשל"ב (30.9.71).

אם נסיון תקופת שלושת החדשים יהיה חיובי ימשך היתר זה, אלא אם כן ידרוש אחד השרים דיון מחודש בוועדה.

אין בהחלטה זו כדי לבטל את ההזדקקות לכרטיס עובד ואת ההפניה לעבודה בישראל באמצעות לשכות העבודה באזור יהודה ושומרון; או לשנות את המדיניות לגבי רשיונות רכב הנכנס לישראל.

(ב) תשאר בחוקפה המסגרת המספרית של הפועלים מהשטחים העובדים בישראל (30,000 איש). תוך שבועיים יביא שר העבודה מידע על הפועלים מהשטחים המועסקים עכשיו במשק היהודי ללא רשיון - לדון בוועדת השרים.

ג) יוגבר הפיקוח על העסקת פועלי השטחים העובדים
בישראל. שר העבודה יברר עם שר האוצר את
השאלות המינהליות והכספיות הקשורות בהגברת
הפיקוח.

ב ב ר כ ה
מיכאל ארנון

העתק: תא"ל ישראל ליאור, לשכת ראש הממשלה
תא"ל ש. גזית, משרד הבטחון
מר י. הרמלין
רב-ניצב פ. קופל, המפקח הכללי של המשטרה

2. Since the above is the case, it is suggested
that the following be done: (a) The
present situation should be cleared up
as soon as possible.

10-10-50

Wm. H. Hall

Re: The above, and the fact that the
present situation is not clear
as to the status of the
present situation, and the fact that the
present situation is not clear as to the status of the

מזכירות הממשלה

מזכיר הממשלה

ירושלים, ה' בתמוז תשל"א
28 ביוני 1971

סודי ביותר

אל : ראש הממשלה
שר האוצר
שר הבטחון

הנני מתכבד להביא לתשומת-לבכם החלטה מס. ב/42 של ועדת
השרים לענייני בטחון, בישיבתה מיום ד' בתמוז תשל"א (27.6.71):

"ב/42. שיקום מחנות הפליטים ברצועת עזה

מ ח ל י ט י ם לאשר תכנית לדלל את מחנות הפליטים
הגדולים הסמוכים לעיר עזה על-ידי הקמת שיכונים חדשים
מחוץ לתחומי המחנות הקיימים.

האוצר ידאג להעמיד לרשות התחלת הפעולה 7 - 5 מיליון ל"י
במסגרת שנת התקציב הנוכחית.

(שר האוצר מודיע כי על-חשבון הסכום הנ"ל אושרו בזמנו
4 מיליון ל"י ו-3 מיליון נוספים ישיג האוצר ממקורות
אחרים - לא תקציביים)."

ב ב ר כ ה

מיכאל ארנון

העתק: תא"ל י. ליאור, מזכיר צבאי לראש הממשלה
תא"ל ש. גזית, מתאם הפעולה בשטחים

11

See p. 2
11

(A)

ירושלים, י אייר תשל"א
5 במאי 1971

אל : ראש הממשלה
מאח: ישראל גלילי

8234

בעקבות החלטה הממשלה מ-19.6.67.

ראוי לזכור את הדברים הבאים :

1. ההחלטה איננה מחיחסה, כלל ועקר, לנושא הגבול עם ירדן. נאמר בהחלטה :
"לדחות את הדיון בענין העמדה שתנקט כלפי ירדן".
2. בנוגע למצרים ולטוריה נוקטת ההחלטה בהגדרה של "חוזה שלום" ולא הסכם שלום או הסדר שלום.
3. ההחלטה אומרת במפורש : "עד לכריעת חוזה השלום עם מצרים (או עם טוריה) תוסיף ישראל להחזיק בשטחים בהם היא מהזיקה כעת.
4. בהחלטה נאמר במפורש כי "לפי הגבול הבינלאומי נמצאת רצועת עזה בשטח מדינת ישראל".

עוד לפני 31.10.68 הבהירו שר החוץ ונציגים אחרים של ישראל כי חזרה לקוים הקודמים לא באה בחשבון ולא נציית להחלטה כזאת.

אכן דיווח לממשלה כי הבהיר לשגריר ברבור כי העקר הוא שארה"ב וישראל יסכלו את התביעה הסובייטית לחזור לקווי שביחת הנשק הקודמים, ולא נוכל לבצע החלטה כזו (על חזרה לקוים הקודמים), אפילו אם נהיה בודדים.

ב ב ר כ ה
ישראל גלילי

THE
...

... ..
...

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

ירושלים, י באייר תשל"א
5 במאי 1971

1031

אשר 1031

אל : ראש הממשלה, גב' גולדה מאיר.
מאה: ישראל גלילי

אני רואה לנכון להעיר בענין גבולנו עם ממלכת ירדן, כל
אימת שהדברים טחיתים לתקופה בה לא השתתפת בממשלה :

1. הממשלה מעולם לא החליטה על החזרה הגדה, או חלק ממנה, לירדן ולא
החליטה על ספוח הגדה לישראל (יוצאת מכלל זה - ירושלים).

2. ההגדרה שהירדן הוא גבול בטחוני וצבא ירדני לא יוכל לעבור מערבה
היא מטבע שטבע ל. אשכול ז"ל בכנסת בחשובה לשאילתא. אף אחד משרי
הממשלה לא הסתייג ממנה. הגדרה זו שהיתה מקובלת כמינימום ולא כעמדה
סופית, נשתרשה ונכללה גם בחורה שבע"פ.

לא רק אנשי גח"ל אלא כמה מחברינו הבהירו בהזדמנויות שונות כי המושג
גבול בטחוני (בהקשר הירדני) אינו בהיר כל צרכו. תכנית אלון, למשל,
גורסת כי הירדן צריך להיות גבול מדיני. לפי גרסת דייך נשאר צה"ל
מג"ב כל רוס ועד אילת (אין גבול. אך אם הצבא הוא סימן היכר לרבונו
הרי הירדן הוא הגבול, אך אם סימן הכר לריבונו זה שכם, אז אפשר
להגיד שזה לא שייך לישראל).

3. הממשלה אשרה מגעים בלתי אמצעיים וכמוסים עם ירדן, לצורך ברור אפשרויות
השלום. נציגינו הוסמכו לקיים דיונים בהנחה שקיימות שלוש אסכולות (ספוח
פורמלי של כל הגדה, עיקריה של תכנית אלון ותכנית המאחזים לאורך פסגות
ההרים). הממשלה החליטה פה אחד על ההיאחזויות וההתנחלויות לארכה של
בקעת הירדן, אך עד כה לא אמצה לעצמה כל תכנית מוגדרת.

4. במעמדים שונים ואף מעל במת הכנסת ובשיחות רשמיות בטאו רוח"מ ושרים
את עמדתם בדבר אופיה היהודי של מדינת ישראל.

5. ההתבטאויות במגעים עם ארה"ב בתקופת כהונתך כרוה"מ מחוורים לך, למדי.

ב ב ר כ ה
1031
ישראל גלילי

י ר ו ש ל י ם

1. החלטת הממשלה מ-27.7.67 (דיווח על החלטת או"ם על ירושלים).

2. מכתב אבן למזכ"ל או"ם - 10.7.67.

29.7.67 - דברי שפה אולמגן ידנית הבאלי

3. החלטת הממשלה מ-10.7.67 (מגעים עם הוטיקן).

4. חוק השמירה על המקומות הקדושים. } 27.6.67 דברי יפה בפני ראשי הקהלות הדתיות
2.6.67 הברית עם הקהלות הדתיות
7.6.67 דברי יפה בפני ראשי הקהלות הדתיות

5. דברי דיון ב-7.6.67 (ירושלים).

6. חודעת רה"מ בכנסת ב-30.10.67 (ירושלים).

- ראה גם חוברות נאומי אבן בעצרת ב-68 ו-69. (ירושלים, גאולוג, 1979)

CHAPTER 10

1. The first part of the chapter is devoted to the study of the properties of the function $f(x) = \sin x$.
2. The second part of the chapter is devoted to the study of the properties of the function $f(x) = \cos x$.
3. The third part of the chapter is devoted to the study of the properties of the function $f(x) = \tan x$.
4. The fourth part of the chapter is devoted to the study of the properties of the function $f(x) = \cot x$.
5. The fifth part of the chapter is devoted to the study of the properties of the function $f(x) = \sec x$.
6. The sixth part of the chapter is devoted to the study of the properties of the function $f(x) = \csc x$.

The chapter concludes with a summary of the main results.

הודעת ראש הממשלה בכנסת על המצב המדיני והבטחוני (אשכול) - 30 אוקטובר 1967

חברי הכנסת, איחודה של ירושלים בוצע בלי זעזועים, נסיונות בודדים לערער את האיחוד ולזרוע בהלה בקרב התושבים הכחו כיוצאי דופן והמצב נרגע חיש מהר. העיר היתה קודם מחולקת חלוקה שרירותית, והיה בכך משום סכנה בטחונית ועיוות כלכלי. המהירות בה הצלחנו לאחד את שני חלקי העיר אך מעידה עד כמה היה המיזוג חיוני וטבעי.....

איחוד ירושלים משמש ערובה נאמנה למניעת הסכנה של חילול והרס המקומות הקדושים - כפי שנוכחנו לראות כאשר זכינו לראות מחדש את המקומות הקדושים ליהודים; האיחוד משמש ערובה נאמנה למניעת הסכנה של חילול והרס המקומות הקדושים ליהודים, לנוצרים ולמוסלמים. חוק המקומות הקדושים בא להבטיח את הגישה החופשית אליהם ולמנוע כל חילול או פגיעה בהם. מתקיים מגע עם רשויות דתיות מרכזיות בעולם, מתוך הבנה הדדית ומתוך מגמה למצוא דרכים להבטיח את המעמד הדתי והאופי האוניברסלי של המקומות הקדושים לדתות השונות בירושלים.....

5

- 1 -

BROADCAST BY THE MINISTER OF DEFENCE, MAJOR GENERAL
MOSHE DAYAN, DURING HIS VISIT TO THE OLD CITY OF
JERUSALEM ON 7 JUNE

"This morning, the Israel Defence Forces liberated Jerusalem. We have united Jerusalem, the divided capital of Israel. We have returned to the most sacred of our Holy Places, never to part from it again.

"To our Arab neighbours we stretch out, again at this hour - and with added emphasis - the hand of peace. And to our Christian and Muslim fellow-citizens we solemnly promise full religious freedom and rights. We came to Jerusalem not to possess ourselves of the Holy Places of others, or to interfere with the members of other faiths, but safeguard the City's integrity and to live in it together with others, in unity."

STATEMENT BY PRIME MINISTER LEVI ESHKOL TO THE
CHIEF RABBIS AND THE LEADERS OF ALL RELIGIOUS
COMMUNITIES IN ISRAEL ON 7 JUNE

I have invited you to this meeting to share with you our information on the events of the past few days in Jerusalem, the Holy and Eternal City.

On Monday, after Egyptian aggression was unleashed, I stated in a broadcast that Israel would take no military action against any country that did not attack us. Notwithstanding, Jordan declared war, and its forces, under Egyptian command, started attacking in the air and on land. Our forces were compelled to take measures to halt this aggression and defend our citizens.

By these acts, the Government of Jordan, in concert with Egypt and under pressure from Cairo, transgressed international law, the Charter of the United Nations and neighbourly relations. In its aggression, Jordan made no distinction between civilians and soldiers, and it aggravated its crime by introducing war into the heart of Jerusalem, in violation of the sanctity of the Holy City.

Hundreds of men and women were killed and many more wounded. Blood was spilt in our streets and scores of dwellings were damaged. There was deliberate shelling of synagogues, hospitals and schools, talmudic academies, the Presidential Residence, the Hebrew University, the Israel Museum, and Government Offices. The bombardment continued without pause from Monday until today, Wednesday.

Mindful of the holiness of Jerusalem, and in accordance with our policy of avoiding injury to Arab civilians, we took no indiscriminate counter-measures within the Old City, despite the added military and civilian casualties that this meant for us.

Quiet has now been restored, with our forces in control of the city and its surroundings. Be assured that no harm of any kind will be allowed to befall the Holy Places. I have asked the Minister of Religious Affairs to contact spiritual leaders in the Old City to ensure orderly relations between them and our forces so that they may pursue their religious and communal activities unhindered. At my instance, he has given instructions that arrangements at the Western Wall shall be determined by the Chief Rabbis of Israel, those in places sacred to the Moslems by a council of Moslem ecclesiastics, and those in places sacred to Christians by a council of Christian religious dignitaries.

STATE OF NEW YORK
IN SENATE
JANUARY 1, 1911

I have invited you to this meeting to share with me the information on the events of the past few days in Jerusalem, the Holy Land, and the East.

In London, after having a discussion with me, I stated in a lecture that the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state. I stated that the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state. I stated that the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state.

In these days, the Government of Turkey, in response to the Jewish people, has taken steps to improve the situation of the Jewish people in the Holy Land. In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state. In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state.

In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state. In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state. In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state.

In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state. In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state. In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state.

In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state. In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state. In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state.

In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state. In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state. In the Government of Turkey, the Jewish people are not only a nation but a people, and that they have a right to their own state.

DECLARATION ON HOLY PLACES BY
MINISTER OF RELIGIOUS AFFAIRS

On 8 June, the following declaration was issued by Dr. Z. Warhaftig:

The Proclamation of Israel's Independence of 14 May 1948 vouchsafed equality of rights to Israel citizens of all faiths and the scrupulous safeguarding of their Holy Places.

For the past nineteen years, the State has adhered painstakingly to these principles, ensured full freedom of religious worship to adherents of all faiths, whether Israel citizens or pilgrims coming to worship at their Holy Places. This has been confirmed more than once by the Heads of religious communities in Israel and by overseas visitors.

Now that further areas have come under Israel control, Holy Places of supreme importance, sacred to Jews and foremost among them the Western Wall, as well as to Moslems and Christians, are brought under the jurisdiction of Israel.

Immediately after the entry of Israel Defence Forces into the Old City and Bethlehem, the Prime Minister proclaimed, in the presence of the Heads of all the religious communities, that the arrangements for safeguarding the Holy Places would be determined by the respective Heads of the three religions - each for the places sacred to his faith.

I have accordingly appointed a temporary Authority and issued detailed instructions for the faithful observance of the principles enshrined in the Proclamation of Independence. The necessary ordinances are being prepared and within the next few days I will set up responsible councils of religious leaders to implement the legislation.

UNIVERSITY OF MARYLAND
SYSTEM OF HIGHER EDUCATION

On 3 June, the 19th meeting of the Board of Trustees of the University of Maryland was held at the University of Maryland.

The President of the University of Maryland, Dr. J. Morgan Kousser, presided at the meeting. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes.

The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes.

The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes.

The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes.

The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes. The Board of Trustees met in a session of 11 hours and 15 minutes.

PRIME MINISTER RECEIVED HEADS OF RELIGIOUS
COMMUNITIES IN JERUSALEM

On 27 June, Prime Minister Levi Eshkol, in his office in Jerusalem, welcomed forty-one religious leaders, including Israel's two Chief Rabbis, the Greek Orthodox, Latin and Armenian Patriarchs and the Grand Mufti of Jerusalem. He addressed them as follows:

I warmly greet you, leaders and representatives of the religious communities of the Land, here in Jerusalem, the capital of Israel.

It is my pleasure to inform you that the Holy Places in Jerusalem are now open to all who wish to worship at them - members of all faiths, without discrimination. The Government of Israel has made it a cardinal principle of its policy to preserve the Holy Places, to ensure their religious and universal character, and to guarantee free access. Through regular consultation with you, Heads of the communities, and with those designated by you, at the appropriate levels, for this purpose, we ~~will~~ will continue to maintain this policy and to see that it is most faithfully carried out. In these consultations, I hope that you will feel free to put forward your proposals, since the aims that I have mentioned are, I am certain, aims that we share in common. ~~Every such proposal~~ Every such proposal will be given full and sympathetic consideration.

It is our intention to entrust the internal administration and arrangements of the Holy Places to the religious leaders of the communities to which they respectively belong: the task of carrying out all necessary procedures is in the hands of the Minister of Religious Affairs.

From the horrors of a war openly launched to obliterate the State of Israel a situation has emerged that is full of hope and of almost unlimited possibilities for the peoples of our region - given the will, on all sides, to cast away the rancours of the past and start building together for a better future.

The God sent opportunity thus given us must not be forfeited. Many of us, in different walks of life, will feel called upon to do our part in attaining that harmony and brotherhood which are so essential to a peaceful settlement of Israel-Arab differences.

Surely the desire for peace and a better life for humanity is common to the spirit of all the great religions represented here.

In reply, His Beatitude Benedictos, the Greek-Orthodox Patriarch said:

We have heard with please of the free access to all holy sites and we deeply appreciate your kinds words... I believe that I speak on behalf of all my brothers

Figure 1

and fellow-leaders here tonight if I say that we are pleased with the behaviour of the Israel Army. All of its men have shown us kindness and a willingness to serve us. Everybody has displayed respect for the Holy Places and churches... As religious leaders, it is our duty to beseech G-d Almighty to grant us peace, justice and freedom to worship... We are happy and grateful that the Israel Army has respected the Holy City, our ~~monasteries~~ convents, churches and our religious institutions. Let us hope and pray that G-d will bestow His peace and goodwill upon all of us."

Speaking in Arabic, the Mufti of Jerusalem, Sheikh Sa'ad-E-Din el-Alami, thanked the Prime Minister, and asked that prayer-times for Moslem worshippers at the El-Aqsa mosque be extended to all days of the week. The Prime Minister promised to deal promptly with the plea.

Chief Rabbi Unterman, stressing that Jerusalem had been known for centuries as "The City of Peace", quoted from Psalm 122:

"Jerusalem, that are builded as a city that is compact together, whither the tribes went up, even the tribes of the Lord."

He expressed a fervent hope that Jerusalem would not only remain the capital of Israel, but also become a world centre for brotherhood and inter-religious peace. The prophecy that "nation shall not lift up sword against nation nor shall they learn war any more," will come true first in Jerusalem, he said. "Let us all live in concord, peace and mutual comprehension so that we may help to usher in the redemption that all await."

The Minister of Religious Affairs assured the religious leaders that he was entirely and at all times at their disposal for any suggestions or wishes that they might put forward for the further improvement of the administration of religious issues and edifices in Jerusalem.

PROTECTION OF HOLY PLACES LAW 1967
(Adopted by the Knesset on 27 June)

Protection
of Holy
Places	1. The Holy Places shall be protected from desecration and any other violation and from anything likely to violate the freedom of access of the members of the different religions to the places sacred to them or their feelings with regard to those places.
Offences	2. (a) Whoever desecrates or otherwise violates a Holy Place shall be liable to imprisonment for a term of seven years.
(b) Any person who does anything likely to impair freedom of access to a Holy Place or to hurt the feelings of anyone to whom the place is sacred shall be liable to imprisonment for a term of five years.
Savings of
laws.	3. This Law shall add to, and not derogate from, any other law.
Implemen-
tation and
regulations	4. The Minister of Religious Affairs is charged with the implementation of this Law, and he may, after consultations with, or upon the proposal of, representatives of the religions concerned and with the consent of the Minister of Justice, make regulations as to any matter relating to such implementation.
Commence-
ment.	5. This Law shall come into force on the date of its adoption by the Knesset.

RECEIVED BY THE SECRETARY OF THE ARMY
(RECEIVED BY THE SECRETARY OF THE ARMY)

The first section of the report is devoted to a description of the work done during the past year. It is divided into two parts, the first of which is devoted to a description of the work done during the past year, and the second to a description of the work done during the past year.

The second section of the report is devoted to a description of the work done during the past year. It is divided into two parts, the first of which is devoted to a description of the work done during the past year, and the second to a description of the work done during the past year.

The third section of the report is devoted to a description of the work done during the past year. It is divided into two parts, the first of which is devoted to a description of the work done during the past year, and the second to a description of the work done during the past year.

The fourth section of the report is devoted to a description of the work done during the past year. It is divided into two parts, the first of which is devoted to a description of the work done during the past year, and the second to a description of the work done during the past year.

Jerusalem 11.7.1967

FOLLOWING THE MEETING, A JOINT COMMUNIQUE WAS ISSUED BY MONSIGNOR FELICI AND DR. HERZOG QUOTE IN A MEETING BETWEEN MONSIGNOR FELICI AND PRIME MINISTER WHICH WAS CONDUCTED IN A FRIENDLY ATMOSPHERE AND MUTUAL UNDERSTANDING, VARIOUS POSSIBLE FORMULATIONS WERE DISCUSSED WHICH COULD POSSIBLY BE TAKEN INTO ACCOUNT LOOKING FORWARD TO A SATISFACTORY SOLUTION OF THE IMPORTANT QUESTION CONNECTED WITH THE HOLY PLACES.

THE TALKS WILL CONTINUE

-- 7 --

1 7 1 0

CONFIDENTIAL

Jerusalem, 12 July 1967

H.E. Magr. Angelo Felici
Undersecretary of the Holy Congregation for
Extraordinary Affairs of the Holy See,
Apostolic Delegation,
Jerusalem.

Your Excellency,

Following your conversation yesterday with
the Prime Minister, I have the honour to set down in
writing the statement made to you by Mr. Eshkol as follows:

"We should be willing to explore the
possibility of an agreement on the basis
of granting diplomatic immunities to
the Holy Places."

May I say how gratifying it has been to meet
with you and exchange views.

Sincerely yours,

Yaacov Herzog
Director General

1

— 1 —

1 1 1 1

CONFIDENTIAL

Washington, 12 July 1967

Mr. [Name] [Address]
Department of the Holy Commission for
International Affairs of the Holy See,
Vatican City,
Rome, Italy.

Dear Sir,

Following your conversation yesterday with
Mr. [Name], I have the honor to say that in
replying to the statement made to you by Mr. [Name] as follows:

"We should be willing to explore the
possibility of an agreement on the basis
of granting diplomatic recognition to
the Holy See."

May I say how gratifying it has been to meet
with you and exchange views.

Sincerely yours,

Yours faithfully,
[Signature]

ירושלים, ה' בתמוז תשכ"ז
13 ביולי 1967

סודי ביותר

א לי ראש הממשלה
שר החוץ

מאת: מזכירת הממשלה

הנני מתכבדת להביא לחשופת לבכם החלטה מס. 624 של
הממשלה בישיבתה סיום ב' בתמוז תשכ"ז (10.7.67):

"624. הסגעים עם הוטיקן בענין המקומות הקדושים

פ ח ל י ס י מ:

(א) להמשיך בסגעים עם נציגי הוטיקן בסגסה להגיע להסכם
על מתן חסינות למקומות הקדושים. ראש הממשלה יודיע
לנציגו של האפיפיור מונסיניור אנג'לו פליצ'ה את
עמדתה של ישראל כולהלן:

"We should be willing to explore the possibility
of an agreement on the basis of granting diplomatic
immunities to the Holy Places."
יוסבר לנציגו של האפיפיור כי ישראל רואה בדרך להתייעץ
עם מומחים לשם בדיקת האפשרויות וההסמכות המסמכות של
מתן חסינות כנ"ל.

(ב) הנכונות לסגעים כנאמר בסעיף א' ולעיל, מבוססת על
ההנחה כי הוטיקן לא יעמוד על הדרישה לביצוע החלטה
האו"ם בדבר ביטול ירושלים.

(ג) יובהר כי המקומות הקדושים של כל הכנסיות הנוצריות,
ייהנו ממעמד שווה."

החלטה זו לא נכללה בפרטיכל של ישיבת הממשלה בגלל אופיה
הסודי והנה פטורה במזכירות הממשלה.

בא"מ
ישראל
יעל צוזאי

העתק: למנהל הכללי, שר החוץ, ראש הממשלה
למנהל הכללי, שר החוץ

31

1900-1901

1900-1901

1900-1901

1900-1901

1900-1901

1900-1901

1900-1901

1900-1901

1900-1901

1900-1901

1900-1901

1900-1901

1900-1901

1900-1901

מ צ ר י ם

1. החלטת הממשלה מ-19.6.67 (עמדת ישראל לגבי השטחים המוחזקים).
2. הודעת רה"מ בכנסת ב-30.10.67 (סיני, מפרץ אילת, תעלה).
3. תמכ (החלטת הממשלה מ-31.10.68) (הגבול עם מצרים, רצועת עזה, שארם א-שייך).

Section 3

1. The first part of the report is a general statement of the purpose of the study.
2. The second part of the report is a description of the methods used in the study.
3. The third part of the report is a discussion of the results of the study.

החלטה מס. 690 של הממשלה מיום י"ט בסיון תשכ"ז (27.7.67)

690. הצעת מזכיר האו"ם בענין הדיווח על ביצוע החלטת האו"ם
על ירושלים

מ ח ל י ט י ם כי תשובתו של שר החוץ להצעת המזכיר הכללי
של האו"ם בדבר שיגור נציגו לישראל לשם ביורר ודיווח על
עמדת ממשלת ישראל לגבי ירושלים, תנוסה לפי הנקודות הבאות:

1. חזרה על עמדת ישראל לגבי החלטת עצרת האו"ם בענין
ביטול איחודה של ירושלים כפי שהובעה על-ידי שר החוץ
בנאום בעצרת ובמכתבו למזכיר האו"ם בנדון.
 2. אין לממשלה התנגדות לבואו של נציג מיוחד למסרה הנ"ל.
 3. הממשלה שומרת לעצמה את הזכות לקבוע את תכנית ביקורו
של הנציג בארץ.
-

1

THE UNITED STATES OF AMERICA

IN SENATE

COMMITTEE ON THE INTERIOR

REPORT

ON THE

PROCEEDINGS

OF THE

COMMISSION

ON THE

LANDS

OF THE

UNITED STATES

OF AMERICA

IN SENATE

COMMITTEE ON THE INTERIOR

הוא הנהיג את הממשלה (1967)
30 באוגוסט 1967

עלי להוסיף כי הן האזור שהיה תחת שלטון הכיבוש של ירדן והחבל עזה, בו שלטו המצרים
הוחזקו בידיהם לא בזכות אלא בכוח, בעקבות תוקפנות וכיבושים צבאיים. החוקה זו אמנם נקבעה בהסכמי
שביתת-הנשק, אך הסכמים אלה בוטלו עקב התגרות מלחמה ותוקפנות מצדן של מדינות ערב.

בנוסף על כך הוסכם בין הצדדים ב-1949, שקווי שביתת-הנשק נשענים על שיקולים צבאיים בלבד
ואין להם אופש של גבולות. ממשלות ערב עמדו בחוקף על השנים על עקרון זה. יתר על כן, גם מבחינה
משפטית וגם מבחינה מדינית ובסחונת יש הצדקה מלאה לעמדת ישראל הגורסת, כי צריך עתה לשאוף
לקביעת גבולות לאומיים מוסכמים ובטוחים במסגרת של חוזה שלום.

7-17/7 JYNON 2 1/17

- 34 -

"I have the honour to transmit to you the following reply from the Minister for Foreign Affairs to your letter of 5 July 1967:

'Dear Mr. Secretary-General,

My Government has given careful consideration to your letter of 5 July 1967, concerning resolution 2253 (ES-V) of the General Assembly. Israel's position on Jerusalem was explained by me at the plenary meetings of the General Assembly on 21 and 29 June 1967. In response to your letter the Government of Israel now takes the opportunity of reviewing recent developments in the City.

As a result of aggression launched by the Arab States against Israel in 1948, the section of Jerusalem in which the Holy Places are concentrated had been governed for nineteen years by a régime which refused to give due acknowledgment to universal religious concerns. The City was divided by a military demarcation line. Houses of worship were destroyed and desecrated in acts of vandalism. Instead of peace and security there was hostility and frequent bloodshed. The principle of freedom of access to the Holy Places of all the three monotheistic religions was violated with regard to Jews, but not to them alone. The Jordan Government informed the Ad Hoc Political Committee at the fourth and fifth sessions of the General Assembly, on 6 December 1949 and 11 December 1950, that it would not agree to any special arrangements for the Holy Places. This policy was the subject of a reference by the President of the Trusteeship Council, M. Roger Garreau, in his report on the mission entrusted to him by virtue of the Trusteeship Council resolution of 4 April 1950 (T/681), in which he stated:

"... I have to state with the deepest regret that up to yesterday, when my term as President of the Trusteeship Council came to an end, the Government of the Hashimite Kingdom of Jordan had not seen fit to break its silence....

... the Government of Israel showed a spirit of conciliation which led it to submit to the Trusteeship Council certain new proposals which... represent a considerable advance towards a settlement of the various aspects of the problem of Jerusalem and the Holy Places...."

On 5 June 1967, the Jordanian forces launched a destructive and unprovoked armed assault on the part of Jerusalem outside the walls. This attack was made despite Israel's appeals to Jordan to abstain from hostilities. Dozens of Jerusalem citizens were killed and hundreds wounded.

Artillery bombardment was directed against synagogues, the Church of Dormition, hospitals, centres of secular and religious learning, the Hebrew University and the Israel Museum. Intensive fire was directed against institutions and residential centres from positions in and near the Holy Places themselves, which were thus converted into military positions for shelling Jerusalem.

/...

י ר ד 1

1. החלטת הממשלה מ-19.6.67 (עמדת ישראל לגבי השטחים)
2. הודעת רה"מ בכנסת ב-30.10.67.
3. תשובות רה"מ בכנסת על שאלות בנוגע לגבול הבטחוני עם ירדן.
4. תשובת שה"ח בכנסת על שאלתא בנוגע לתכנית אלון.

APPENDIX

1. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
2. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
3. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
4. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

החלטות ועדת השרים שנתמנתה עפ"י החלטה מס. 561 של הממשלה
מיום י"א בסיון תשכ"ז (19.6.67) - אשרו ע"י הממשלה בהחלטה
מס. 563 מהתאריך הנ"ל

1. עמדת ישראל לגבי השטחים המוחזקים בידי צה"ל

מ ח ל י ט י ס :

א. מ צ ר י ס :

ישראל מציעה כריתת חוזה-שלום עם מצרים על בסיס הגבול הבינלאומי
 וצרכי הבטחון של ישראל. לפי הגבול הבינלאומי נמצאת רצועת עזה בשטח
 מדינת-ישראל.

114

חוזה-השלום יחייב:

1. הבטחת חופש-השייט במיצרי טיראן ובמפרץ-שלמה;
2. הבטחת חופש-השייט בתעלת-סואץ;
3. הבטחת חופש-הטיסה מעל מיצרי-טיראן ומפרץ-שלמה;
4. פירוז של חצי-האי סיני.

עד לכריתת חוזה-השלום עם מצרים תוסיף ישראל להחזיק בשטחים בהם היא
 מחזיקה כעת.

ב. ס ו ר י ה :

ישראל מציעה כריתת חוזה-שלום עם סוריה על בסיס הגבול הבינלאומי וצרכי
 הבטחון של ישראל.

חוזה-השלום יחייב:

1. פירוז הרמה הסורית המוחזקת עתה על-ידי כוחות צה"ל;
 2. הבטחת מוחלטת של אי-הפרעה לזרימת המים ממקורות הירדן לישראל.
- עד לכריתת חוזה-השלום עם סוריה תוסיף ישראל להחזיק בשטחים בהם היא
 מחזיקה כעת.

ג. לדחות את הדיון בענין העמדה שתינקט כלפי ירדן.

115

2

המצב בסיני, במפרץ אילת ובתעלת סואץ, אף הוא לא ישוב לקדמותו.

ליוצא ירה ונניח כי גמול המלח 30.67

3

11 הצהרת ראש הממשלה על הגבול הבטחוני של ישראל

חבר-הכנסת א. אבנרי שאל את ראש הממשלה ביום ל' בסיון תשכ"ח
(26 ביוני 1968):

בידיעה שהתפרסמה ב"הארץ" של יום 19 ביוני 1968 נמסר מפיה של פרשנית רדיו פראג,
כי ראש הממשלה הצהיר באזניה, שאין להתווכח כלל על הגבולות משום שהגבול הבטחוני הוא
הירדן.

שאלתי היא:

האם הידיעה הנ"ל נכונה, ואם כן - מה ההבדל בין גבול בטחוני וגבול מדיני?

ראש-הממשלה ל. אשכול:

הידיעה נכונה.

בתכנית רדיו ביום 22 ביוני 1968 הבהרתי כי הירדן הוא הגבול הבטחוני של מדינת ישראל,
לדעתי, וכי ישראל תשב בקו הפסקת האש זולת אם יהיה הסכם שלום חתום בינינו לבין שכנינו
הקובע גבולות מדיניים מוסכמים. בקביעת גבולות מוסכמים אלה יובאו בחשבון הקשרים והזכויות
ההיסטוריות של עם ישראל בארץ-ישראל.

גבול בטחוני פירושו, לדעתי, שבלי קשר להחלטה מהו הגבול המדיני של ישראל לא יורשו
כוחות זרים, ירדניים או אחרים, לעבור גבול זה, גם אחרי חתימת חוזה השלום, ויהיו הגבולות
הסופיים שייחתמו אשר יהיו.

11 פירוש הודעתו של ראש הממשלה על הגבול הבטחוני עם מדינת ירדן

חבר-הכנסת ש. מיקוניס שאל את ראש הממשלה ביום ל' בסיון תשכ"ח
(26 ביוני 1968):

בזמן האחרון חזרת על הצהרתך - והדברים פורסמו בעתונות - כי הגבול הבטחוני עם מדינת
ירדן הוא הירדן.

אי לזאת הנני לשאול את כבוד ראש הממשלה:

1. האם הודעתך זו משקפת החלטה רשמית של ממשלת ישראל?
2. האם ההודעה הזאת - כי ירדן הוא הגבול הבטחוני - הוא הבסיס למשא-ומתן עם ירדן?

ראש הממשלה ל. אשכול:

1. הודעתי משקפת במלים שלי את מדיניות הממשלה כי במשא-ומתן על חתימת חוזה שלום,
יהיו הגבולות אשר ייקבעו כאשר יהיו, תעמוד ישראל על כך שלא יימצא צבא ערבי ירדני או אחר
ממערב לנהר הירדן.

2. את הצעותינו למשא-ומתן עם ירדן, כמו עם כל מדינה ערבית אחרת, נגלה ליד שולחן הדיונים כאשר יאותו ירדן או מדינות ערב האחרות לשבת אתנו למשא-ומתן. בינתיים הגשנו לירדן דרך השגריר יארינג סדר-יום המבהיר כי כל צד יוכל להעלות לדיון במשא-ומתן כל תביעה או הצעה שירצה.

100

THE

THE

פרטים על "תכנית אלון"

חבר הכנסת ש. תמיר שאל את שר החוץ ביום ל' בחשוון תשכ"ט (21 בנובמבר 1968):

ב"דבר", שהוא למעשה בטאון הרוב בממשלת ישראל, נאמר בגליון מיום 12 באוקטובר 1968, כי: "ישראל תחזור ותציג (בפני ירדן - ש.ח.) את העקרונות הכלליים שעליהם מושתתת 'תכנית אלון'".

אבקש לדעת:

1. מהי התכנית הידועה כ"תכנית אלון"?
2. האם משקפת תכנית זו את דעת משרד החוץ על מפת השלום העתידה של ישראל?
3. האם הוצגו עיקרי תכנית זו על-ידי נציג רשמי של ישראל בפני גורמים מוסמכים של ממשלה ערבית כלשהי, במישורין או באמצעות צד שלישי?
4. האם הוצגו לצד שלישי?

שר החוץ א. אבן:

- לשאלה 1: התכנית מבוססת על העקרון, שנהר הירדן יהיה גבולה הבטחוני של ישראל, לשם הקניית מירב הבטחון לישראל, ובלי צירופם של שטחים מאוכלסים שאינם נחוצים לישראל, לפי דעת בעל התכנית, לבטחוננו.
- לשאלה 2: משרד החוץ פועל אך ורק על סמך החלטות הממשלה, ולפי שעה אין החלטה לאמץ שום תכנית ושום מפה.
- לשאלה 3-4: כפי שהודיע סגן ראש הממשלה, לא הוצגה תכניתו רשמית לשום גורם זר, אם כי לאחר שפורסמה היא משמשת נושא לדיון פומבי ולשיחות במדינות רבות.

ס ו ר י ה

1. החלטת הממשלה מ-19.6.67 (עמדת ישראל לגבי השטחים).
2. הודעת רה"מ בכנסת ב-30.10.67.

INDEX

1. General 1-10

2. Particulars 11-15

הדף - חול המועד הנס - אל המדע העברי (החלק)
30 אלקס 1967

אשר לרמת הגולן, לא ניתן שיחזור שם לקדמותו המצב שהיה לפני 5 ביוני 1967, מצב שנשא
בחובו הרס ואבדון ליושבים שלנו בעמק.

החלטות ועדת השרים שנתמנתה עפ"י החלטה מס. 561 של הממשלה
מיום י"א בסיון תשכ"ז (19.6.67) - אושר ע"י הממשלה בהחלטה
מס. 563 מהוצאריך הנ"ל

1. עמדת ישראל לגבי השטחים המוחזקים בידי צה"ל

מ ח ל י ט י מ :

א. מצרים :

ישראל מציעה כריתת חוזה-שלום עם מצרים על בסיס הגבול הבינלאומי
וצרכי הבטחון של ישראל. לפי הגבול הבינלאומי נמצאת רצועת עזה בשטח
מדינת-ישראל.

חוזה-השלום יחייב:

1. הבטחת חופש-השטח במיצרי טיראן ובמפרץ-שלמה;
2. הבטחת חופש-השייט בתעלת-סואץ;
3. הבטחת חופש-הטיסה מעל מיצרי-טיראן ומפרץ-שלמה;
4. פירוז של הצי-האי טיני.

עד לכריתת חוזה-השלום עם מצרים תוסיף ישראל להחזיק בשטחים כסם היא
מחזיקה כעת.

ב. סוריה :

ישראל מציעה כריתת חוזה-שלום עם סוריה על בסיס הגבול הבינלאומי וצרכי
הבטחון של ישראל.

חוזה-השלום יחייב:

1. פירוז הרמה הסורית המוחזקת עתה על-ידי כוחות צה"ל;
 2. הבטחת מוחלטת של אי-הפרעה לזרימת המים ממקורות הירדן לישראל.
- עד לכריתת חוזה-השלום עם סוריה תוסיף ישראל להחזיק בשטחים כסם היא
מחזיקה כעת.

ג. לדחות את הדיון בענין העמדה שתינקט כלפי ירדן.

1

Page 10

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

WATER RESOURCES

1. Introduction

2. Objectives

The purpose of this study is to determine the water resources available in the study area and to evaluate the potential for development of these resources. The study will be conducted in accordance with the following objectives:

3. Methodology

The methodology for this study will be as follows:

4. Data Collection

The data collection phase of the study will involve the following:

5. Data Analysis

The data analysis phase of the study will involve the following:

6. Conclusions

The conclusions of the study will be based on the following:

7. Recommendations

The recommendations of the study will be as follows:

8. References

The references for this study are as follows:

9. Appendices

מס' 9
נשלח 1 נוב' 68

אל: ממישראל לונדון

ב ה ו ל

מאת: המשרד ירושלים

שהח. יואל. אישי

להלן החלטת הממשלה:

א. שהח, בתשובה על אגרתו של שהח המצרי, יבהיר לשגריר יארינג בין השאר, כי מצרים לא ענתה על שבע השאלות שהעלה שהח בפניה. לגבי שאלת השגריר יארינג על עמדת ישראל כלפי הגבול עם מצרים יודיע שהח כי: הגבול המוסכם והבטוח ייקבע בחוזה שלום בין ישראל ומצרים, שיחסל את הסכסוך בין שתי המדינות (מצרים וישראל) ויבטיח חופש שיט בתעלה סואץ, מיד להפתחה, לאניות נושאות דגל ישראל כלאניות הנושאות דגלי מדינות אחרות. כאשר מצרים תודיע במפורש על נכונותה לכונן שלום קבע עם ישראל תהיה ישראל מוכנה לדון עמה על קביעת הגבול בין שתי המדינות. במו"מ עם מצרים בדבר הגבול המוסכם והבטוח תהיה עמדת ישראל מודרכת ע"י שיקולי בטחון שיכלול קיום הגנה מלאה על השיט הישראלי דרך מיצרי טיראן. המונח הגנה מלאה יתורגם כ- *full protection*.

ב. ממישראל שקלה מחדש ותוסיף לשקול את מכלול הבעיות הקושרות בגבול הקבע שייקבע בחוזה השלום בין מצרים וישראל. גבול בטוח בין ישראל ומצרים מחייב שינויים בגבולהבינלאומי לשעבר; לרבות כמובן מאליו - השארת רצועת עזה בתחומי ישראל, המשך השליטה הישראלית בשרם א-שייך תוך רציפות טריטוריאלית עם מדינת ישראל והסדרי בטחון חיוניים אחרים. סיכומים אלה של הממשלה באם במקום ההודעה מה-19.6.67. כן הודיע שהח כי לא ניענה להצעות בדבר נקיטת המינוח של *withdrewal* ו- *Implementation* מעבר למה שיש כבר בניסוחים שהיו בהודעות הקודמות של רה"מ ושה"ח.

כן הודיע

ש מ ע ו נ י

שהח מנכל.

דכ/יפ 1.11

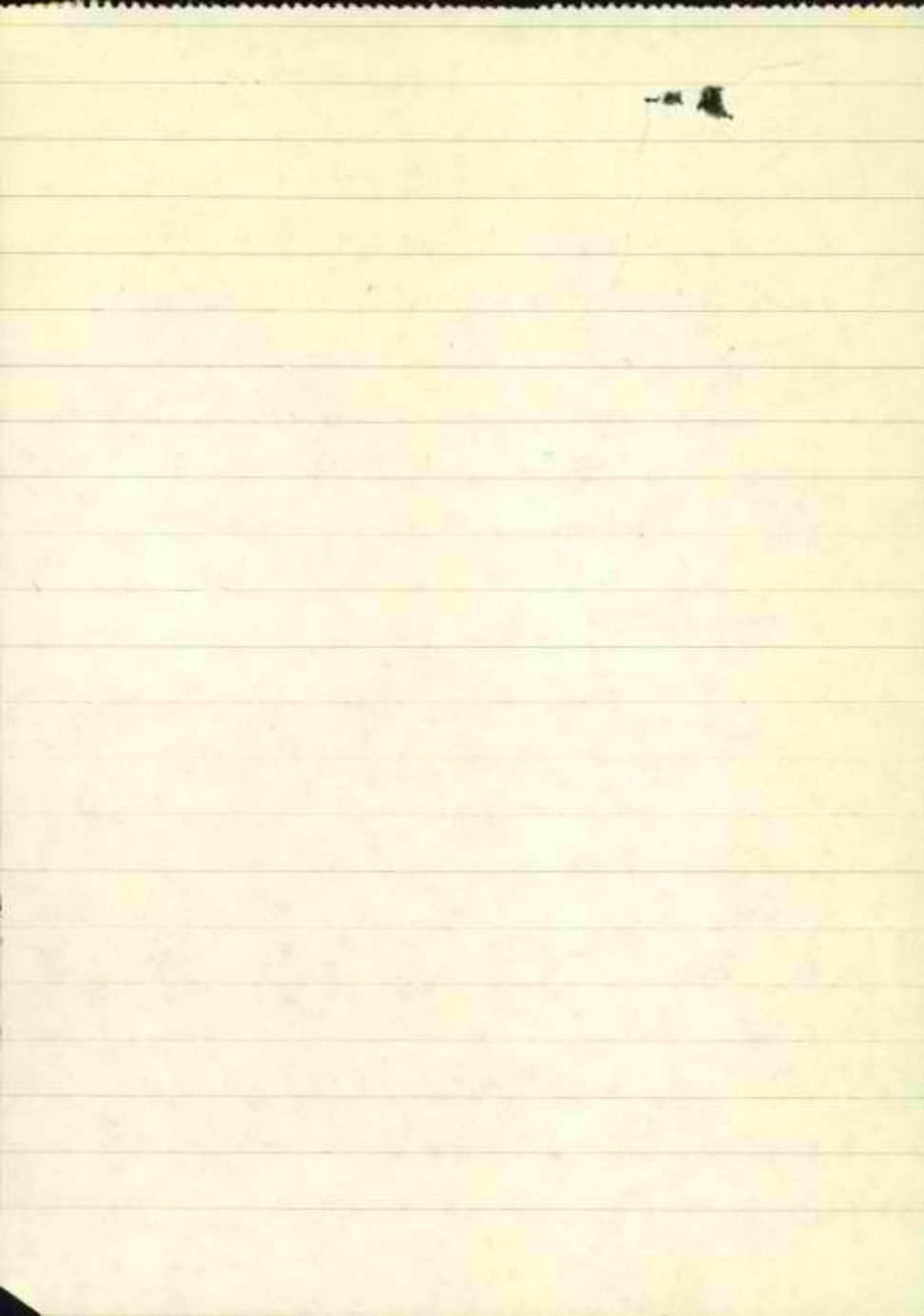
אברהם

וזהו שמימי!

הוא נשבע ששכחתי לך: באשר אהבך רב
אזכור כי הוא עשה עמך ואף אהבך
רבים לך כי נתתה באהבה ויש
לך אהבה.

כי תהיה בקרבן אהבה בימינו.
ישראל

אברהם
הוא נשבע

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

סנדי - ביומטר

מס 9

נשלח 1 נוב 68

בהול

אל : ממשלת ישראל לונדון

מאת: המשרד ירושלים

שהח. יואל. איסי.

להלן החלטת הממשלה:

א. שהח. בתשובה על אגרתו של שהח. המצרי, יבהיר לשגריר יארינג, בין השאר, כי מצרים לא עתה על פני הפע האלוות שהעלה שהח. בפניה. לגבי שאלת השגריר יארינג על עמדת ישראל כלפי הגבול עם מצרים יודיע שהח. כי הגבול המוסכם והכמות יוקבע בחוזה שלום בין ישראל ומצרים, שיהסל את הסכסוך בין שתי המדינות (מצרים וישראל) ויבטיח חופש שיט בתעלה סואץ, מיד להפתחה, לאביות נושאות דגל ישראל כלאציות הנושאות דגלי מדינות אחרות. כאשר מצרים תודיע במפורש על בכונתה לכונן שלום קבוע עם ישראל תהיה ישראל פרוכה לדון עמה על קביעת הגבול בין שתי המדינות. כמו"מ עם מצרים בדבר הגבול המוסכם והכמות תהיה עמדת ישראל מודרכת ע"י פיקולי במחון שיכלול קיום הגנה מלאה על השיט הישראלי דרך מיצרי סואץ. המונח הגנה מלאה יפורגם

כ. FULL PROTECTION

להלו. הקפס המתיחס לארה"ב,

ג. ממשלת ישראל מקלה מחדם ומוסיף לשקול את מכלול הפניות הקושרות בגבול הקבע שייקבע בחוזה השלום בין מצרים וישראל. גבול במזה בין ישראל ומצרים סחייכ סיבויים בגבול הבינלאומי לשפברן לרכות - כמובן סאליו - השארת רצועת עזה בתחומי ישראל, השמך הפליטה הישראלית כפרם-א-שייך הוך רציפות פריסוריאליה עם מדינת ישראל והסדרי במחון חיוכיים אחרים. סיכומים אלה של הממשלה באים במקום ההודעה מת-19.6.67.

כן הודיע שהח. כי לא גיעבה להצעות בדבר בקיפת המיקוח של WITHDRAWAL

ו. IMPLEMENTATION מפבר למה שיש כבר ביוסוחים שהיו בהודעות הקודמות של

רה"מ ושה"ח.

המשעובי

שהח. מכלל

דכ/ים 1.11

סודי ביותר

החלטה מס. 95 של הממשלה מיום ט' בחשוון תשכ"ט (31.10.68)

מ ח ל י ט י ס ל פרסם ההודעה הבאה:

הממשלה סיכמה את דיוניה בסקירה שה"ח על:

(א) מגעיו במרכז האו"ם ושיחותיו עם נציגי המדינות בבירותיהן. סוכם ששה"ח ימשיך במגעיו עם השגריר יארינג למען השגת הסכם לכינון שלום בין ישראל ושכנותיה בהתאם להחלטות הממשלה והכנסת ונאום שה"ח ב-8.10.68 בעצרת או"ם.

(ב) שה"ח בתשובה על אגרתו של שה"ח המצרי יבהיר לשגריר יארינג, בין השאר, כי מצרים לא ענתה על שבע השאלות שהעלה שה"ח בפניה. לגבי שאלת השגריר יארינג על עמדת ישראל כלפי הגבול עם מצרים יודיע שה"ח כי: הגבול המוסכם והבטוח ייקבע בחוזה שלום בין ישראל למצרים, שיחסל את הסכסוך בין שתי המדינות (מצרים וישראל) ויבטיח חופש שיט בתעלת סואץ, מיד להיפתחה, לאניות נושאות דגל ישראל כל אניות דגלי מדינות אחרות.

כאשר מצרים תודיע במפורש על נכונותה לכונן שלום קבע עם ישראל תהיה ישראל מוכנה לדון עמה על קביעת הגבול בין שתי המדינות. במו"מ עם מצרים בדבר הגבול המוסכם והבטוח תהיה עמדת ישראל מודרכת ע"י שיקולי בטחון שיכלול קיום הגנה מלאה על השיט הישראלי דרך מיצרי טיראן.

(ג) הממשלה רושמת לפניה את הודעת שה"ח בענין ההבהרות שתינתנה לארה"ב.

מ ח ל י ט י ס : הממשלה רושמת לפניה את הודעת שה"ח כי יובהר לארה"ב:

ממשלת ישראל שקלה מחדש וחסיף לשקול את מכלול הבעיות הקשורות בגבול הקבע שייקבע בחוזה שלום בין מצרים וישראל, גבול בטוח בין ישראל ומצרים מחייב שינויים בגבול הבינלאומי לשעבר, לרבות - כמובן מאליו - השארת רצועת עזה בתחומי ישראל, המשך השליטה הישראלית בשארם-אל שייך תוך רציפות טריטוריאלית עם מדינת ישראל והסדרי בטחון חיוניים אחרים. סיכומים אלה של הממשלה באים במקום ההודעה מ-19.6.67 (החלטה מס. 561).

לגבי א"ל-ט"י

כזה מניין מלוי 36 מוזס.

המלכה האמריקאית - אסתר & ג'ואל

המלכה. (עמית 3 NOW STARTER)

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי ביותר אישי

מס' 36

חומר: 032100 גוב 68

הודפס: 040900

אל: המשרד ירושלים

מאת: ממישראל ביו יורק

מ י י י י

יואל. רוהם. רפאל. העתק רבין.

אישי בתכלית. שיחת שהח - ראסק 3/11.

ראסק פתח במוסרו על פניית חוסיין בעבין תקרית אילת ומאמציו לתפוס החבלנים. לדבריו ביקש חוסיין כל אינפורמציה בנדון מאתנו. שהח הדגיש חשיבות אילת ורגישותה המיוחדת. חוסיין צריך בעצמו לדעת את זהות המתקיפים כי הם לא באו מהצד שלנו. לבקשת ראסק סקר שהח עמדת ממישראל בעבין שליחות יארינג. הדיון בממשלה עמד בסימן ההתקפה המצרית והרוס הקשה שהסילה על הצנור הישראלי כולו. התגובה הראשונית היתה לזרוק את מכתבו של ריאד בפניו ולהפסיק כל מגע בנושא מצרים. זאת כתגובה על ההתקפות המצרית ועל תכנון העקר של מכתב ריאד. בהחליטה להמשיך במגעים ובמאמצים הודרכה הממשלה במידה רבה על ההכרה שקיים קשר בין הסיכויים להגיע להסדר עם ירדן לבין המשך קיום מגעים בנושא המצרי. כאן מסר שהח לראסק באורח סודי ולידיעה מצומצמת ביותר כי מתקיימות הבהרות מתמידו בנושא ירדן אך אין סיכוי של הבהרה בוספת לפני מחצית שניה של נובמבר. האפשרות האחרונה מחייבת המשך שליחות יארינג על מנת שבמידה ואכן תתגלה התקדמות עניינית יוכלו שני הצדדים לעבור לשלב גלוי של מגעים בחסותו. במקרה כזה תהיה כוונה להגיע להבנות מוגדרות לפני כן. שהח סיכם שבגישושים עם ירדן דגים בנושאים רציניים וממשיים בנגוד לשלילה וקלות הדעת שבעמדת מצרים. ראסק שאל כיצד מצפים אנו לקיים את שליחות יארינג. שהח הדגיש בתשובתו שאין כל אפשרות שממשלה ישראלית כלשהי תכריז על ביצוע סתמי של החלטת מועבים מכלי להצמיד המפורשות לעקרון הסכם. שהח ציין כי גם האמריקנים תמיד מדברים על ההחלטה כעל "עקרונו" שיש להעמידם לדיון והסכם". כך שנעבין עקרוני זה עמדותינו אינן רחוקות. שהח ציין שכאן תמציתה של המחלוקת. המצרים תובעים הסדר מוכתב ואילו אנו עומדים על שלום מוסכם כפי שגם מתבקש מביסוחה ורוחה של ההחלטה. הירדנים אינם מדקדקים בביסוח כמו המצרים אך

OFFICE: 100111
DATE: 10/10/68

TO: 001000
FROM: 001000

1. The purpose of this report is to provide a summary of the results of the study conducted by the research team. The study was designed to investigate the effects of various factors on the performance of the system. The results indicate that the system performs well under most conditions, but there are some areas where improvement is needed. The research team has identified several key areas for further study and has provided recommendations for future work. The findings of this study are presented in the following sections.

2. The first section of the report describes the methodology used in the study. This includes a detailed description of the experimental setup, the data collection process, and the analysis techniques used. The methodology was designed to ensure the reliability and validity of the results. The data was collected over a period of six months, and the analysis was performed using a variety of statistical methods. The results of the analysis are presented in the following sections.

3. The second section of the report presents the results of the study. This includes a detailed description of the data collected, the analysis performed, and the conclusions drawn. The results indicate that the system performs well under most conditions, but there are some areas where improvement is needed. The research team has identified several key areas for further study and has provided recommendations for future work. The findings of this study are presented in the following sections.

4. The third section of the report discusses the implications of the findings. This includes a discussion of the potential applications of the results, the limitations of the study, and the recommendations for future work. The research team has identified several key areas for further study and has provided recommendations for future work. The findings of this study are presented in the following sections.

5. The fourth section of the report provides a summary of the findings. This includes a brief overview of the study, the methodology used, the results of the analysis, and the conclusions drawn. The research team has identified several key areas for further study and has provided recommendations for future work. The findings of this study are presented in the following sections.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - משווג

- 2 -

חיוני להם ענין שלא להשאר בודדים. שהם העריך שבהתנתחו החלטה מועביט בהסכם בזכה בתמיכה ואהדה של דעת הקהל העולמית. על אהב לומר לערבים שהצהרות ישראליות אינן ולא תהיינה פסולות מפני שיש בהן ה- SAFETY CATCH של הסכם. שהם הבהיר כי בידינו חומר מספיק שבאמצעותו נוכל להשיב למצרים תשובה שתקבל על דעתם של משקיפים אוניקסיביים אחרים. כל זאת למרות ההנחה המשותפת בראה לנו ולאחב שמצרים איננה מוכנה לדון בשלום עמנו ושגישתה הנוכחית שלילית לחלוטין. יש אף סימנים לכך שגורמים חשובים במצרים חושבים במושגים של פתרון צבאי. התקרית האחרונה הגבירה התיאבון בכוון זה ושופרות התעמולה המצריים תורמים אף הם למגמה זו ללא הרף. אף על פי כן שומה עלינו לשפל במישור הסקטי. על כן נבסח עמדתנו כך שגם במידה ותידחה עי מצרים יבינו רבים בעולם לרוחנו ולא יושם קץ ליכולתה של ירדן להמשיך במאמציה. ראסק וויגינס העירו שלפי התרשמותם משיחותיהם עם ריאד אין בכוונת מצרים לשים קץ לשליחות. שהם הבהיר שמצידנו תהיה תמצית התשובה לריאד באמצעות יארינג שנוכחותו להמשיך להחליף באמצעותו דברים על נושאים בעלי ערך עניני בעינה עומדת. מאידך נתבע תשובות משותפות לשבע שאלותינו שמהן התעלם ריאד לחלוטין. ראסק שאל כיצד מתיחסת עמדתנו הטריטוריאליה לגבולות הישנים. שהם השיב שקווי שביתת הנשק לא הוכרו מעולם כגבולות קבע. בדעתנו לצייד את יארינג בנוסחה לפיה כוונת ישראל איננה סתם "התפשטות בלתי מוגבלת" כפי שטוען ריאד ושנמוס תהיה עמדתנו כלפי הגבול המוסכם עם מצרים מנוססת על שקולי בסחון והגנה מלאה על חופש השייט במצרי סיראן. אלה הדברים שנאמר למצרים באמצעות יארינג. לממאהב ולה בלבד מוכנים לגלות בשלב זה כדלקמן: על עזה עומדת בעינה הודעתנו מ-19 יאני אך דיוננו בסיני מתמקדים בנושא שרם א שייך. הרגישות הישראלית בנושא זה היא עצומה לאור הנסיון העגום בעבר. לפיכך הפתרון בו אנו רוצים הוא המשך שליטה ישראלית בשרם א שייך כולל קשר רצוף עם ישראל. שהם הדגיש שכל זאת לידיעת אהב בלבד שכן אין ברכה למסור פרטים למצרים כל עוד אין הקשר של מוט. בשיחות עמהם זו תהיה העמדה שנציג. ראסק הביע ספק אם מצרים תסכים. שהם אמר כי זוהי עמדתנו. הסכוי

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

- 3 -

שמצרים עלולה להתנגד לה או להציע הצעות אחרות אינו שולל ממנו זכות להציג הפתרון היחידי הבראה לבו כיעיל. מכאן שלא נוכל להתחייב על בוסחה "גבול שיתבסס על הגבול הביגל" כי בוסחה זו תפגע בעמדתנו שעה שנמען לשליטה בשארם א שייך. ראסק השיב שעמדה זו היא בבחינת NON STARTER שהרי בוכחות ישראלית בשארם א שייך תהווה סלע מחלוקת לתמיד וספק אם מצרים תחתום על שלום כזה. וויגינס שאל לדעתנו על בוכחות אומית ושהח פסל אפשרות זו תוך ביתוח סכוננו בעבר. בשלב זה הציג שהח אפשרויות הפרוצדורליות לקידום המגעים. העדיפות מבחינת ישראל היא למנוע קיצה של שליחות יארינג. לפיכך קיימות שתי אפשרויות. האחת לחזור להצעתו של יארינג ממרץ המוזכרת בדוח המזכל מ-29 מרץ בדבר יום פגישות משותפות בחסותו השניה המשך החלפת דעות עקרוניות בנושאים ערביים באמצעותו, אך מהלך זה איננו מועיל אם המצרים לא יתייחסו להצעותינו ושאלותינו ויחזרו על סיסמאות תעמולתיות.

בתשובה לשאלתו של ראסק כמה זמן נדעתו של שהח להשאר כאן שהח השיב שיהיה מוכן להשאר עד מחצית נובמבר עת יהיה עליו לחזור ארצה. וויגינס שאל מה בדעתנו לאמר ליארינג ביחס לירדן ושהח השיב שבדענו להשיב לו בתגובה על הודעת ריפאעי שאנו מוכנים לפגישה אך כל הצהרה עתידה שלנו על ההחלטה תהיה מעוגנת כבעבר ברעיון של הסכם. כאן העיר שהח שיארינג מגלה חוסר דמיון בפעולתו. בשלב זה למשל היה יכול אילו היה מוכן לגלות יותר יזמה ודמיון להמליץ בפני הצדדים להפגש בחסותו כאן. ראסק טיכם בנקודה זו שוב את עמדת אהב ביחס לשארם א שייך לפיה לא תוכל לתמוך בעמדתנו בנסיבות הנוכחיות אם כי יש למצוא פתרון שימנע מהמצרים אפשרות לחזור על מבצע 23 מאי 67. כאן ביקש שהח לספר לו על הרקע לדברים שנאמרו בשם רוחם בנושא NPT בשונו ארצה דיווח על עמדת ממאהב בנדון והדבר הביא להגברת הבריורים מצידנו. ראסק העיר שתהיה זו טעות מצד ממישראל אם תתרכז רק באספקס האמנה של הנושא ולא לבעיה יותר חמורה שהציג בשיחה הקודמת שהח השיב שאיננו "גרעיניים" מבחינה צבאית אבל ברצוננו יהיה לשאול את ממאהב פעם על מה לדעתה צריך להיות בסמך ישראל מבוסס. ראסק השיב שיהיה אשר יהיה מצבנו הבטחוני השאלה באיזו מידה יתחזק עי בשק גרעיני. ראסק ביקש לדעת מתי תחזור הממשלה לדון בנושא ושהח

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

- 4 -

השיב שיהיה זה כשיחלים רוהם מחיליו. ראסק הוסיף שמיצידם בקטר בצעדים מסוימים כדי לחזק ונעמדנו בסבאא על מנת שלא יהיה דומה לזה שבמורעבים.

השיחה עם ראסק בסתימה בנקודה זו הוחלפו מספר מילים עם וויגינס במגמה להבטיח שממאהב תעשה מצידה הכל כדי לסייע להמשך קיום שליחות יארינג עי עידוד ריאד לראות בתשובתנו על מכתבו בסיס סביר לכירור נוסף. וויגינס אמר שהמצרים יוכלו לראות בהערתנו על "שקולי בטחון לרבות הגנה יעילה על שייס ישראלי במנרי טיראן" רמז שאין אנו גורסים הכרח להסגר בסואץ בזמן שלום אם תיפתח התעלה לנו כלכל האניות. בראשית השיחה הביע השר הערכה על ההסכמה העקרונית לנהל מוס על הפגזות ותקווה שהבירורים יקודמו בכל המהירות.

אבן

תפוצה רוהמ3 מנכל3

דכ/דו

UNITED NATIONS
GENERAL
ASSEMBLY

Distr.
LIMITED

A/L.528
12 July 1967

ORIGINAL: ENGLISH

Fifth emergency special session
Agenda item 5

LETTER DATED 13 JUNE 1967 FROM THE MINISTER FOR FOREIGN AFFAIRS OF THE
UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS (A/6717)

Pakistan: draft resolution

Measures taken by Israel to change the status
of the City of Jerusalem

The General Assembly,

Recalling its resolution 2253 (ES-V) of 4 July 1967,

Having received the report submitted by the Secretary-General,^{1/}

Taking note with the deepest regret and concern of the non-compliance by
Israel of resolution 2253 (ES-V),

1. Deplores the failure of Israel to implement resolution 2253 (ES-V);
2. Reiterates its call to Israel in that resolution to rescind all measures already taken and to desist forthwith from taking any action which would alter the status of Jerusalem;
3. Requests the Secretary-General to report to the Security Council and the General Assembly on the situation and on the implementation of the present resolution;
4. Requests the Security Council to take the necessary measures to ensure the implementation of the present resolution.

^{1/} A/6753 and S/8052.

Where there was hostile separation, there is now harmonious civic union. Where there was a constant threat of violence, there is now peace. Where there was once an assertion of exclusive and unilateral control over the Holy Places, exercised in sacrilegious discrimination, there is now a willingness to work out arrangements with the world's religious bodies - Christian, Muslim and Jewish - which will ensure the universal religious character of the Holy Places.

The Government of Israel is confident that world opinion will welcome the new prospect of seeing this ancient and historic metropolis thrive in unity, peace and spiritual elevation.

Please accept, Mr. Secretary-General, the assurances of my highest consideration.

Abba Eban
Minister for Foreign Affairs'

"Please accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

"(Signed) Gideon RAFAEL
Permanent Representative of Israel
to the United Nations"

All hospitals and clinics are already functioning. In the past no health services existed for the young within the framework of the school system, nor were there any health stations for mother and child care. These services are now being established.

There was no social welfare system in the Old City. Today all the inhabitants of Jerusalem now enjoy the same welfare rights. The municipality has already begun extending its welfare services to those for whom none have been available in the past.

School buildings are being prepared for the resumption of studies at the beginning of the new school year. Teachers are being located and arrangements made for them to return to their work. Their salaries are paid by the municipality.

Compulsory education regulations have been extended to all parts of the City. None of those arrangements affect the existing private education network.

If these measures had not been taken, the Holy Places would be without legal protection. The unified public utilities services would not exist. Municipal and administrative facilities would not be extended to some sections of the City, and Jerusalem's residents would still be divided, hermetically confined in separate compartments.

The universal interest

The measures taken by my Government to secure the protection of the Holy Places are only a part of Israel's effort to ensure respect for universal interests in Jerusalem. It is evident from United Nations discussions and documents that the international interest in Jerusalem has always been understood to derive from the presence of the Holy Places. Israel does not doubt her own will and capacity to secure the respect of universal spiritual interests. It has forthwith ensured that the Holy Places of Judaism, Christianity and Islam be administered under the responsibility of the religions which hold them sacred. In addition, in a spirit of concern for historic and spiritual traditions, my Government has taken steps with a view to reaching arrangements to assure the universal character of the Holy Places. In pursuance of this objective, the Government of Israel has now embarked on a constructive and detailed dialogue with representatives of universal religious interests. If these explorations are as fruitful as we hope and expect, the universal character of the Holy Places will for the first time in recent decades find effective expression.

The changes which have affected Jerusalem's life and destiny as a result of the measures recently adopted may therefore be summarised as follows:

/...

Since 7 June, the entire City of Jerusalem has experienced peace and unity. The Holy Places of all faiths have been open to access by those who hold them sacred.

The resolution presented on 4 July by Pakistan and adopted on the same date evidently refers to measures taken by the Government of Israel on 27 June 1967. The term "annexation" used by supporters of the resolution is out of place. The measures adopted relate to the integration of Jerusalem in the administrative and municipal spheres, and furnish a legal basis for the protection of the Holy Places in Jerusalem.

I now come to specify the character and effect of the measures adopted on 27 June:

(1) The Holy Places

"The Protection of Holy Places Law, 5727-1967, provides that the Holy Places shall be protected from desecration and any other violation and from anything likely to violate the freedom of access of the members of the different religions to the places sacred to them or their feelings with regard to those places. Whoever desecrates or otherwise violates a Holy Place shall be liable to imprisonment for a term of seven years...." During the previous nineteen years there had been no such legislation to protect the Holy Places in Jerusalem. Since 27 June, sacred buildings desecrated since 1948 have been restored, and houses of worship destroyed during the Jordanian occupation are being rebuilt.

(2) Civic co-operation

One of the most significant results of the measures taken on 27 June is the new mingling of Arabs and Jews in free and constant association. The Arab residents within the walls had been cut off for nineteen years from all contact with the residents of the newer parts of the City. Today they are free to renew or initiate contacts with their Jewish neighbours in Jerusalem and elsewhere in Israel. The residents of the City outside the walls now visit the Old City. There is a profound human and spiritual significance in the replacement of embattled hostility by normal and good neighbourly relations. It is especially appropriate that ecumenical habits of thought and action should take root in the City from which the enduring message of human brotherhood was proclaimed with undying power in generations past.

(3) Municipal services

In the hills of Judea, where Jerusalem is situated, there is an acute shortage of water. The Old City is now connected with the general water supply system, and all houses are receiving a continuous supply of water, double the quantity available to them in the past.

88. We will not enter at the present moment into other aspects of the problem which, we understand, are the subject of talks and will eventually be dealt with by the Security Council.

89. We wish now to state our position regarding the action of the Secretary-General in withdrawing the United Nations forces from the area, as requested by the Government of the United Arab Republic in exercise of its sovereign right.

90. In our view, the Secretary-General had no alternative but to withdraw the United Nations forces after the consent for their stationing had been cancelled. In so doing, the Secretary-General not only complied with a legal obligation, but also acted in the best interests of the United Nations and its peace-keeping functions. These peace-keeping operations have been clearly defined as voluntary or consent operations, and as such were accepted by the United Arab Republic. We are fully in favour of the United Nations presence in all critical situations, but to that end there should be co-operation on the part of the States involved. And it is a fact, stated in the report of the Secretary-General, that Israel never accepted any United Nations forces to be placed on its side of the line, in spite of the relevant resolutions [see A/6730/Add.3, para. 46].

91. The Secretary-General spared no effort to save the Middle East situation. He visited the area and did all that was within his means in the circumstances for the maintenance of peace. This instance, however, may serve to show up the need for an organized system of peace-keeping and for strengthening the United Nations as an effective instrument of peace and security in the world. U Thant more than once stressed this basic need, which weighed greatly in his mind. We take this opportunity to reiterate our deep appreciation of the Secretary-General for his abiding concern for peace coupled with his wisdom and objectivity, which have been the greatest assets of the Organization and of the world community during a most trying period of world crisis.

92. The question of Jerusalem and its status is one that should be given timely and earnest consideration by the United Nations; it will have to be considered at some later stage. Three resolutions of the General Assembly dealt with it concurrently with the establishment of Israel. These resolutions remain so far unimplemented. The status of Jerusalem, however, is one of great spiritual significance to the vast majority of the world's peoples. My Government is greatly concerned over the recent occurrences by which this Holy City was transformed into an arena of battle and of war. Jerusalem symbolizes man's spiritual communion with his Creator. It is a city of prayer and of peace; in the words of Saint Augustine, the City of God. Access to it by all men of the world must be as of right, a world right, and not by the permission or tolerance of any State. The question should, therefore, be considered on spiritual rather than political grounds.

93. The news today of the annexation of Jerusalem by Israel is a matter of the gravest concern to the United Nations. First, this action clearly denotes an expansionist policy by Israel in violation of the Charter.

It therefore goes to the very root of the problem before us, most prejudicially affecting the prospects for a settlement and for peace in the area. Second, it is a concrete action taken by a Member State in utter contempt of the very resolutions of the United Nations under which its establishment as a State was brought about.

94. The over-all solution of the Middle East problem, and the establishment of an enduring peace in this gravely troubled area, calls for a new approach which should be firmly based on justice and respect for human rights and human dignity. In this effort, regard should be given to existing realities in international life. Without these essential and basic elements, peace is unattainable; and war, with all its grim dangers of escalation to a nuclear holocaust, will be the only prospect.

95. Our duty in this Assembly as members of the family of man, gathered at critical times in the history of nations, is to be guided by a sense of justice, reality, and proportion. The concern for the survival of humanity should transcend all other considerations of self-centred interests or antagonisms for power and domination. It is our duty to promote a spirit of generosity and tolerance for international understanding in the interest of peace. But we must constantly bear in mind that peace can only be based on justice, and this is the basic premise of our Charter.

96. The PRESIDENT: I call on the representative of Israel to speak in exercise of his right of reply.

97. Mr. EBAN (Israel): I should like first to refer to the remarks of the representative of Yugoslavia, who also embodied his observations in a draft resolution.

98. It is my duty to inform the General Assembly that, in my Government's view, the draft resolution proposed by Yugoslavia [A/L.522] is a prescription for hostility. It calls for the restoration of conditions which have already produced one war....

99. The PRESIDENT: May I draw the speaker's attention to the fact that we are not discussing the draft resolutions at this time, and that the draft resolution in question was introduced only with the consent of the Assembly and on the understanding that all its aspects would be discussed at the proper stage.

100. Mr. EBAN (Israel): I should like at an early stage to express my views on the spirit and the text of that draft resolution. But in view of the procedural situation which you, Mr. President, have mentioned, I shall instead reply at this stage to certain observations which have been made in the general debate on one of the issues which have arisen: namely, the problem of Jerusalem and the Holy Places.

101. Some delegations and Governments have made statements in recent days concerning recent developments in Jerusalem. There seems to me to be a basic misunderstanding about the import of yesterday's administrative legislation. This, as the General Assembly will be aware, contained no new political statement, and concerned itself exclusively with the urgent necessities of repairing the ravages and dis-

see overleaf

locations arising from the division of the city's life and from the hostilities which Jordan inflicted upon it.

102. I ask myself, as I ask my colleagues in the General Assembly: Is there really nothing positive in this union, this intermingling, this breakdown of a wall of separation and consequent distrust? Is it really preferable to have a frontier of barbed wire and guns slashing the face of Jerusalem like an ugly scar? Is not Jerusalem, above all other cities, the place where Jews and Arabs should meet, as they are now meeting in the daily transactions of peaceful life? Is it really irrelevant that there is now access to the Holy Places of three religions instead of two?

103. I therefore urge a balanced and lucid understanding of the positive changes which have occurred, and of the opportunities which they open up.

104. Today, thousands of Arabs from the Old City are visiting the streets, the institutions, and the buildings of the new; while Jews from the new city are visiting the buildings, the sites and the institutions of the old. The breaking down of this barrier, the creation of new ecumenical possibilities, is one of the consequences arising from the concept of union.

105. Now, one of the opportunities to which I have referred is of special interest to the international community. Under the previous régime—that of Jordan—no satisfaction whatever was given to the universal interest in the safeguarding of the Holy Places. Jordan did in Jerusalem exactly what it liked. And what it liked doing included the destruction of ancient houses of worship and the sacrilegious obstruction of free access to the most ancient of all the world's holy sites. Israel, on the other hand, remains willing to discuss arrangements for the safeguarding of the Holy Places with those concerned, in Israel and beyond Israel.

106. Our own views on the need to separate the sacred from the secular aspects of the city's life are well known. There have been in this debate many statements by delegations on the problem of the Holy

Places which are in general accord with our views. All that was open for discussion about the Holy Places and religious interests two days ago is open for discussion now. It is far-fetched to assert that the existence of this specific universal issue requires that some of Jerusalem's citizens remain artificially cut off from the social services and municipal facilities which others enjoy.

107. Those who reconciled themselves to an occupation in 1948 and an explicit annexation by Jordan in 1950, who did not protest when synagogues were destroyed and access to the western wall denied, who could not prevent dozens of people in the new city from being killed by guns in the old, ought surely now to see benefits arising from a union of the city's life, from the absence of military confrontation in the city, from Israel's action in legislating domestically, and from its readiness to consult internationally with those concerned, in the name of the world's religions, for the protection and immunity of the Holy Places. In other words, the sum total of what has happened in Jerusalem during the past few weeks increases, and does not diminish, the prospect of producing a situation regarding the Holy Places more in keeping with the international conscience than what obtained before.

108. The import of the recent legislation is to assure for the inhabitants of all parts of the city social, municipal and fiscal services, on a basis of equality and non-discrimination. This was the purport, this is the effect, of that legislation. Insufficient attention has been given to a parallel enactment which, I think for the first time in recent history, legislates in favour of the preservation from desecration of the Holy Places both within and outside Jerusalem—an enactment which imposes heavy penalties for violation of their sanctity and immunity. In other words, there is not a retreat, but an advance towards that situation of peace, reverence, sanctity and free access which is the main objective of the world community in relation to the historic and religious interests here involved.

The meeting rose at 12.30 p.m.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

מס' 378

ש ו ד י

חברנו 231600 ירובי 7

הודפס: 241330

אל : המשרד ירושלים

מאת : ממשלת ישראל ורשימת

ד ח י

ביתן העתק שהחל (הערב).

שיחה עם באטל.

1. הוא מודאג מביקור פודגורני בקהיר. ברור שהסובייטים עושים מאמץ עליון להחזיק באצר בטלסון, אך באטל מודה שאין לסובייטים אפשרות לפתור בעיותיה הכספיות והכלכליות של מצרים, כולל הצורך החדף בחיטה. אמר שאין יותר שום אשליות בממאח"ב לגבי באצר ברודאי שלא יבקשו בשום יוזמה לסיפור היחסים אתו. מעבתי שממאחב חייבת להמשיך בקו תקיף כנגד הפעילות הסובייטית בארץ שמטרתה הצלת מעמדה באיזור הבטחת מספר באצר ובקפתי שיפעלו במיוחד בבירות אמלט. מעבתי שכל"פסרה" כמוה כהישג לגוש הסובייטי-ערבי, באטל הסכים והבטיח לדבר על כך עם סיטק. הוסיף שלכולנו צריך להיות עניין בכך שההתפוררות בגוש הערבי מרחש וממאחב לא תאבד שריד. השפעתה בין המדינות הערביות הסמוכות.
2. בדברנו על באוס בראון אמר באטל שאת הבריטים מראיגה במיוחד שאלת הנפט מלוב אבל לועתו לא יעזור דברי בראון לסיפור מעמד בריטניה בין הערבים בכלל ובלוב ובמצרים בפרט.
3. חזר והדגיש כמה פעמים הצורך להפסיק גירוש הערבים מהגדה המערבית למזרחית, והמליץ שנקט בצירי מדינה שלישית - לא אח"ב

2

לבדוק הסבב באיזור ולדווח על כך לבציב אותה מעצמה באום בכדי
שיוכל להודיע על כך לעצרת. אמר שהידיעות המתקבלות מהאיזור בברוט
זה גורמות לנו בזה קטלבי הן בין הנציגים בעצרת והן בדעת הקהל
והאמריקאית.
4. אמר שהדברים שמסר שהם לראסק בקשר למחשבותיו על פתרונות
פתיחים הם ENCOURAGING לא פירט.

עברון

תפוצה א

לב/נס 24.6

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

טודי בירת

מס' 848

הודבר: 220200 יוני 67

הודפס: 221030

אל: המשרד לירושלים

מאת: ממשלת ישראל בני יורק

בהול ספל

רותם.

הצחק ביתן ורטינגסטון (הועבר).

שיחתי עם ראש דגולדברג בבני יורק. נבחר רפאל הרמן ברגוס.

א. ברור מטמארהב עושה מאמץ רב להכשיל ההחלטה הסובייטית.

עם זאת הערכות מעמדת בריטניה וצרפת איננה פושילה למאמץ זה. גולדברג

חזר לרעיון שני מנה להציל הסבב יש לפגוע הרעיון שהעצום

הסתפק בחפיד של GOOD OFFICES בין הצדדים בלי חוזר בלי

טבדט בוסף. הדמיה של גולדברג היא שארצות מזרח אירופיות

פנסות כעת למכור הרעיון של "פתרון" המבוסס על הכרה בזכות

קיום ישראל כמדינה שייט חופשי במיראן והחזרת ישראל לקוי

סביבת הנפק ובסיון של הסדר בין הצדדים רק לאחר מכן. כן

פציון גולדברג שהרדסים נתנו היום להבין לאיטלקים שהם מוכנים

למסוך הצעות מפילו חודש ימים חזר מנחה שהעצרת תחליט על פרטי

הסדר. מטמארהב מתנגדת לנסיון זה ובגדה טבדטה לחשוב שהמרבא

היחיד עשוי להיות ההחלטה על GOOD OFFICES.

ב. ראש העניין על הנפק הרב הנובע מהידיעות על דם פליטים

פ רבי טהגדה המערבים למערכת. מטבט הוא יודע מה אנו אופרים

על כך לברבור אן הידיעות בידו טוהרות מה מטבט אופרים.

יצירת בעיה פליטים חדשה איננה לטובתנו. ביקש שאעביר דבריו

מליך מיד. כן אמר שהידיעות שלהם אופרות טאין אנו למעשה

טרשים שובט של בורחים חזרה לגדה המערבית. SECURITY SCREENING

שלנו למעשה טובע זאת.

ד. ראש ביקש טבדטה בפית לירושלים בעיה עדינה ביותר. היא

מבין רביטותנו בבירון אן הוא הזהיר שמוסר זהירות מוצדק

.. 2 ..

סיפור במטלה זאת פשוט לקרוא בגדגד הרבה גורמים שלפי שעה
 פותקים. הוסיף לאמר "עליכם להביא בחשבון שצד לא זהיר
 מצידם בענין זה פשוט להיות שורש של אנטיסמיזם פתחית.
 הצד שנפסד במצב עם העולם הנוצרי והמוסלמי בבירור.
 שוחחתי בבירור עם בולדו. לדעתי טוב בעצם את בקדים הצהרה
 פומבית בענין המקומות הקדושים לצד השמטי בענין הסיפוח.
 מדגם שהפסדה תחליט ביום ראשון על הצהרה בדבר המקומות
 הקדושים המוסלמיים על עקרון שכבר נתקבל שהפיקוח על המקומות
 הנוצריים בידי נוצרים וכו'. יש כאן בעיות בין כנסיות
 מסובכות ולכן טוב להכריז על קדושה נוצרית ומוסלמית
 פרוביזורית ולהגיד שאנו נכבד בענין זה כל הסדר שהנוצרים
 יחליטו עליו וכן עם המוסלמים (חשוב לדאוג לכך פוריסקבי ייפצה
 במעשה הנוצרי). עצם העובדה שהמדינה היא טפחליטה דבר זה כפורה
 כאיפסור לעובדה שאנו מולטים בירושלים השלמה. אציע לכם מאז
 ברט הודעה על המקומות הקדושים שלמתי יקדם את סיכוייבו
 כאן.
 ה. ראש סטע שהשבותיבו בדבר הסדר שלום עם מצרים וסוריה.
 לא הגיב. אטד לגדה המערבית אמר שכואל לבד לחשוב ה הקשר הכלכלי
 בין ישראל והגדה המערבית יוקשר גם לגדה המזרחית שיהיו הגדה
 המערבית לציבור לגדה המזרחית. הוא פתח יפה מה אנו חושבים
 על הוסיף ולטה אך הוא מייעץ לבד DONT SELL HUSSEIN SHORT
 ו. עוררתי ענין המוסלמים ראשק נתן לבגין שחלטהם תלויה במצביהם עם
 הוסיים בדבר פרוץ הזיון. אמר שטרם ידוע להם מה המדיניות הרוסית.
 הוודעה של פרכי המפלגה הקומוניסטית הסובייטית היום איננה פשוטה
 טובה. אך פהלך ההחלטה הרוסית בבירור טרם ברור להם. לפי שעה
 הם מצריכים שמבחינה צבאית מצבה של ישראל טוב.
 ז. הודעתנו כי אין לבד מדיניות של פידור בולחית ערבים לגדה המזרחית
 איננה מתקבלת באיסון טול צילום במלביעה של פליטים העובדים את
 הצהר מזרחית.

אבן

תמונה: שהח רוחפץ מכלל סככל

יל/ד

by the Government of Egypt. Now those who have disrupted the existing situation cannot possibly request or require that it be automatically reinstated; least of all can they do so when they accompany their request by statements which totally lack veracity. For example, the representative of the United Arab Republic asserted that the Red Cross representative had confirmed his wild stories about alleged actions and situations in Sinai. The fact of the matter is that the Red Cross authorities have refused to confirm those stories and have addressed to my Government an expression of satisfaction about the co-operation between the Government of Israel and the Red Cross in dealing with some of the humanitarian problems resulting from this war.

121. My Government will give close consideration to the other speeches made this morning, including that of the Secretary of State for Foreign Affairs of the United Kingdom. I should, however, like, not to add to what I have said on this point, but to clarify our position on a matter which figured prominently in the British Foreign Secretary's address. This concerns the position in Jerusalem on which my Government's policy has already been stated from this rostrum and also in our Parliament.

122. The division of that city brought about two results. First, it converted it into an arena of war. Gun emplacements in the Holy Places rained death

and destruction on Israeli citizens, institutions and streets.

123. Thus for the second time in twenty years Jordan committed the sacrilege of bombarding Jerusalem, and scores of our people met their deaths as a result of the installation of guns in the Holy Places. That, then, was the first result of the division.

124. Second, it was during the division of the City that, under the Jordanian régime, free access to the Holy Places of all the religions was not assured. Jordan is the only Government in recorded history which, since its annexation of the Holy City in 1948, has done these two things: made Jerusalem a battlefield and denied universal access to the Holy Places to all religions.

125. All I shall say is that our policy is the preservation of the unity of Jerusalem, the elevation of its material and cultural life, free access to the Holy Places to all faiths and perfect respect for religious interests.

126. The statements made by my Prime Minister in our Parliament and by myself at this rostrum are to be interpreted in the light of these objectives which I am sure will command much support throughout the international community.

The meeting rose at 12.55 p.m.

108. My country cannot, of course, reconcile itself to such developments, and those who are familiar with its history will understand our position and actions. The peoples of Yugoslavia were many a time compelled to defend their existence and independence at the cost of the greatest sacrifices. They are dedicated to peace and freedom and are on the side of peoples fighting for independence and for the right to develop according to their own wishes.

109. My delegation is firmly convinced that, in this grave situation once again, there shall prevail the determination of all peoples and the responsibility of all Governments to do their utmost in order to surmount the present crisis in the spirit of the principles which have brought us here and on which alone relations among countries enjoying equal rights can develop.

110. The PRESIDENT (interpretation from Spanish): I call on the representative of Israel, who wishes to speak in exercise of his right of reply.

111. Mr. EBAN (Israel): I should like to comment briefly on some of the observations that have been made by representatives in the course of this morning's debate. The main remarks that I wish to make refer to the address of the representative of the United Arab Republic.

112. The General Assembly witnessed an unusual spectacle this morning. The Government of the United Arab Republic, which announced its intention to exterminate Israel; which concentrated 90,000 troops and 900 tanks from that purpose; which issued operation order in mid-May to its commanders in the field for the bombardment of Israel's airfields; which imposed a total blockade of Israel's entire southern coast; which called on other Governments to join it in a war of extermination against Israel; which expressed confidence, in mid-May and early June, that Israel's end was near—that Government comes to this rostrum to present itself as a victim of aggression. It is a grotesque spectacle, the aggressor posing as the victim of aggression. The United Arab Republic is not the victim of aggression, but its primary author and architect.

113. Let us compare Mr. Fawzi's professions of peaceful intentions with the events of May and June of this year. For ten years there had existed in the relationships between Egypt and Israel a relative tranquillity based on the arrangements announced at this rostrum on 1 March 1957. There was to be an effective non-belligerency. A United Nations Emergency Force was to separate the parties in Sinai and Gaza. There was to be a cessation of raids into Israel from the Gaza Strip. Although no change had taken place in the basic juridical relationship between Egypt and Israel, many then hoped and some believed that a certain tranquillity might prevail.

114. Now, who was it that decided to disrupt that ten-year-old tranquillity? Who moved against the comparative stability that had existed for ten years and that, as far as Israel was concerned, could have continued to exist for a further period despite the weaknesses and fragilities of that relationship?

115. What happened was that in mid-May the Government of the United Arab Republic purposefully decided to disrupt, to dissolve and to destroy a system of relationships that had existed in comparative stability for ten years. And it was Mr. Fawzi's Government which made that decision. It was his Government which, in mid-May, brought about troop concentrations in what had until then been a relatively demilitarized Sinai. It was his Government which expelled the United Nations Emergency Force, not to assert its own sovereignty, which is legitimate but to facilitate an aggressive encirclement and assault. It was his Government which then closed an international waterway in violation of Israel's central interests and in defiance of the will of the international and maritime communities. And it was his Government which announced, time and time again between 14 May and 4 June, that the purpose of all these activities was to bring about the final round of warfare against Israel.

116. Why does Mr. Fawzi not believe the announcements of his President? Why does he not believe what his own President said so often in May and June: that it was then practical and necessary to concert the action of Arab Governments for the strangulation and the eventual extermination of Israel?

117. There is no war in history for which the responsibility of a Government is clearer than the responsibility of the United Arab Republic for this tragic war, the consequences of which the General Assembly is now examining.

118. I repeat: a purposeful decision was taken and implemented in mid-May and early June to bring about the violent disruption of the previous structure of relationships. In closing the international waterway, President Nasser revealed great frankness—a frankness which apparently emanated from self-confidence. He said, in effect—and I heard him say this with my own ears, over the radio network not far away—"I am closing this waterway because I am ready for war. And if Israel wants war," he went on, "welcome to war".

119. Since I last addressed this Assembly, there have come to our notice further operation orders, issued to Egyptian commanders in Sinai in May, which remove any doubts that might ever have lingered that what happened from 14 May until early in June was part of a plan and decision to bring about, first, the intimidation, and second, the blockade, and third, the encirclement, and finally, the destruction of Israel. I am not aware of any other instance in modern history in which the head of a State has declared that he was making war and in which such declarations have not been given full weight.

120. This is the central issue. A change took place in mid-May. Who inaugurated that change, who instigated it, and who was surprised by it—as I confess that Israel and most other members of the international community were surprised. There are Ministers for Foreign Affairs and others in this Hall who will recall the conversations that my colleagues and I had with them during those weeks in which we tried to explore why it was that this violent modification of the existing status quo was being undertaken

משרד החוץ

מברק יוצא - מסווג

מחלקת הקשר
לנצי"ל - בלבד

מס' 674

ל : מסישראל ביר-יורק

בשלה : 19.6.67

נואת : המשרד ירושלים

בהול/טפל

ער החוץ

מדי ביור, לנסען בלבד.

אחמול והיום ישנה הממשלה ביישובות מסופכות על מדיניותו

היסודית ועל דרכי הצבתה כלפי חוץ.

לגבי מצרים ומוריה, להלן מדיניותו היסודית שביתן לפרטת

משיחות בווינגטון.

1. מצרים:

א. ישראל מציעה לכרימת חוזה שלום עם מצרים על בסיס הגבול

הבינ"ל לצרכי הבטחון של ישראל. לפי הגבול הבינ"ל במצאת

רצועת עזה בשטח מדינת ישראל.

ב. חוזה השלום יחייב:

1. הבטחת חופש השייט לאביות ישראליות ואחרות, בווארת

כל מסען, במיזרי סיראן ובמפרץ עקבה.

2. הבטחת חופש שיט לאביות ישראליות ואחרות במפרץ

בווארת כל מסען שהוא, בתעלת סואץ לישראל ומישראל.

3. הבטחת חופש השיטה לאוירובים לישראל ומישראל

מעל מיצרי סיראן ובמפרץ עקבה.

4. מירוז חצי האי סיני.

עד לכרימת חוזה שלום עם מצרים, תוסיף ישראל להחזיק במצרים

בהם היא מחזיקה כעת.

- 2 -

2. סוריה.

א. ישראל מציעה כריתת חוזה שלום עם סוריה על בסיס הגבול הבינלאומי לצרכי הבטחון של ישראל.
חוזה השלום יחייב:
פירוש הרמה הסורית המהדקת עמה בידי כוחות צה"ל.
2. הבטחה מרחלסת (assurances) לאי הפרעה לזרימת המים לישראל ממקורות המים על הירדן.
עד לכריתת חוזה שלום עם סוריה תוסיף ישראל להתזקק במסגרת בהם היא מחזיקה כעת.

3. הגדה הסערבית.

לידיעתך, הממשלה פרס מכתב הדיון, אם תיטאל ברושינגטון יש לומר כי הממשלה ממשיכה לדון בעניין הגדה הסערבית.

4. פליטים.

לידיעתך, הממשלה לא סיכמה הדיון בנושא זה. אם תיטאל ברושינגטון יש לומר שכבון השלום ושיתוף הפעולה האזורי יהיה צמוד אליה ופתחו סיכויים להסדר בינלאומי ואזורי של בעיית הפליטים.
מד כאן מדיניותנו המהותית והקלים לשיתוף ברושינגטון.
נמצאת יש להעלות הדרישה לכריתת חוזה שלום עם המדינות השכנות כלומר מצרים, ירדן וסוריה ואין לפתח כל תבואה לשלום. היה פיקול לומר כי ישראל לא תיסוג מהנמתיים שהיא מחזיקה בהם עד כריתת חוזה שלום אולם סדכס לא חוזר לא לומר זאת בכלל מה שצפוי בסערת להשתמש מכך לצבי הגדה הסערבית. במקום זה יש לשקם הדגש על תוצאות כי חיון להפליה על הדעת חזרה לספטמבר קור אנטה מלפני 5/6.

- 3 -

בנאום בפעורת אפשר גם לפי הצורך ליסר פכיבון השלום במזרח התיכון
ושיתוף הפעולה האזורי שיבצע סכך יפתחו סיכויים להסדר בינ"ל
ואיזור מקיף לפתרון בעיית הפליטים. בקמט זה מציפים לא הודר
לא להזכיר ההסדר שהושג עם סס"ת למען לא יסעבר הערבים שכעת
יש לבסל את סס"ת. לפי הצורך אפשר למסור על הסכם סס"ת במסגרת
פירוש הסיוענים שעברו למען האוכלוסיה האזרחית.

ל ב ב י

שהח דוחמל ירין מבכלל מסבכל דמל ומסכל

דכ/ב

1
החלטת ועדת השרים שנתמנתה עפ"י החלטה מס. 561 של הממשלה
מיום י"א בסיון תשכ"ז (19.6.67) - אישור ע"י הממשלה בהחלטה
מס. 563 מוזתאריך הצ"ל

1. עמדת ישראל לגבי השטחים המוחזקים בידי צה"ל

מ ח ל י ט י ס :

א. מ צ ר י ס :

ישראל מציעה כריתת חוזה-שלום עם מצרים על בסיס הגבול הבינלאומי
וצרכי הבטחון של ישראל. לפי הגבול הבינלאומי נמצאת רצועת עזה בשטח
מדינת-ישראל.

חוזה-השלום יחייב:

1. הבטחת חופש-השטח במיצרי טיראן ובמפרץ-שלמה ;
2. הבטחת חופש-השייט בתעלת-סואץ ;
3. הבטחת חופש-הטיסה מעל מיצרי-טיראן ומפרץ-שלמה ;
4. פירוז של חצי-האי סיני.

עד לכריתת חוזה-השלום עם מצרים תוסיף ישראל להחזיק בשטחים בהם היא
מחזיקה כעת.

ב. ס ו ר י ה :

ישראל מציעה כריתת חוזה-שלום עם סוריה על בסיס הגבול הבינלאומי וצרכי
הבטחון של ישראל.

חוזה-השלום יחייב:

1. פירוז הרמה הסורית המוחזקת עתה על-ידי כוחות צה"ל ;
2. הבטחת מוחלטת של אי-הפרעה לזרימת המים ממקורות הירדן לישראל.

עד לכריתת חוזה-השלום עם סוריה תוסיף ישראל להחזיק בשטחים בהם היא
מחזיקה כעת.

ג. לדחות את הדיון בענין העמדה שתינקט כלפי ירדן.

131

THE FOLLOWING INFORMATION IS FOR THE USE OF THE
 OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL (10-10-11) - OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
 OF THE STATE OF TEXAS

1. THE FOLLOWING INFORMATION IS FOR THE USE OF THE

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

10-10-11

THE FOLLOWING INFORMATION IS FOR THE USE OF THE
 OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL (10-10-11) - OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
 OF THE STATE OF TEXAS

10-10-11

1. THE FOLLOWING INFORMATION IS FOR THE USE OF THE

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

10-10-11

10-10-11

THE FOLLOWING INFORMATION IS FOR THE USE OF THE
 OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL (10-10-11) - OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
 OF THE STATE OF TEXAS

10-10-11

THE FOLLOWING INFORMATION IS FOR THE USE OF THE
 OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL (10-10-11) - OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
 OF THE STATE OF TEXAS

10-10-11

1. THE FOLLOWING INFORMATION IS FOR THE USE OF THE

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

THE FOLLOWING INFORMATION IS FOR THE USE OF THE
 OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL (10-10-11) - OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
 OF THE STATE OF TEXAS

10-10-11

10-10-11

2
19.6.67

אל: שר החוץ

פאת: לבני

(א) אתמול והיום ישבה הממשלה בישיבות ממושכות על מדיניותנו היסודית ועל דרכי הצגתה כלפי חוץ.

(ב) לגבי מצרים וסוריה, להלן מדיניותנו היסודית שניתן לפרטה בשיחות בוויינגטון:

1. מצרים:

(א) ישראל מציעה כריתת חוזה שלום עם מצרים על בסיס הגבול הבינ"ל לצרכי הבטחון של ישראל. לפי הגבול הבינ"ל נמצאת רצועת עזה בשטח מדינת ישראל.

(ב) חוזה השלום יחייב:

- (1) הבטחת חופש השייט לאניות ישראליות ואחרות, נושאות כל מטען, במיצי טיראן ובמפרץ עקבה.
- (2) הבטחת חופש שיט לאניות ישראליות ואחרות; נושאות כל מטען שהוא, בתעלת סואץ לישראל ומישראל.

(3) הבטחת חופש הטיסה לאוירונים לישראל ומישראל מעל מיצי טיראן ובמפרץ עקבה.

(4) פירוז חצי האי סיני.

עד לכריתת חוזה שלום עם מצרים, תוסיף ישראל להחזיק בשטחים בהם היא מחזיקה כעת.

2. סוריה:

(א) ישראל מציעה כריתת חוזה שלום עם סוריה על בסיס

הגבול הבינ"ל לצרכי הבטחון של ישראל.

(ב) חוזה השלום יחייב:

(1) פירוז הרמה הסורית המוחזקת פתח בידי כוחות

צה"ל;

(2) הבטחת מוחלטת (*assurances*)

לאי הפרעה לזרימת המים לישראל ממקורות המים

של הירדן.

עד לכריתת חוזה שלום עם סוריה תוסיף ישראל להחזיק

בשטחים בהם היא מחזיקה כעת.

(ג) הגדה המערבית:

לידיעתך, הממשלה טרם סכמה הדיון. אם תישאל בווישינגטון

יש לומר כי הממשלה ממשיכה לדון בענין הגדה המערבית.

(ד) פליטים:

לידיעתך, הממשלה לא סיכמה הדיון בנושא זה. אם תישאל

בווישינגטון, יש לומר שכבון השלום ושיתוף הפעולה האיזורי

שהיה צמוד אליו יפתחו סיכויים להסדר בינ"ל ואיזורי של

בעיית הפליטים.

עד כאן מדיניותנו המהותית והקווים לשיחות ברושינגטון.

בעצרת יש להעלות הדרישה לכריתת חוזה שלום עם המדינות השכנות, כלומר מצרים, ירדן וסוריה ואין לפרט כל תנאים לשלום. היה שיקול לומר כי ישראל לא תיסוג מהשטחים שהיא מחזיקה בהם עד כריתת שלום, אולם טובים לא חוזר לא לומר זאת בגלל מה שעשוי בטעות להשתמע מכך לגבי הגדה המערבית. במקום זה יש לשים הדגש על העובדה כי אין להעלות על הדעת חזרה לסטטוס קוו אנטי מפני 5.6.

בנאום בעצרת אפשר גם לפי הצורך לומר שכינון השלום במזרח התיכון ושיתוף הפעולה האיזורי שינבע מכך יפתחו סיכויים להסדר בינ"ל ואיזורי מקיף לפתרון בעיית הפליטים. בקטע זה מציעים לא חוזר לא להזכיר ההסדר שהושג עם סו"ת למען לא יטענו הערבים שכעת יש לבטל סו"ת. לפי הצורך אפשר למסור על הסכם סו"ת במסגרת פירוס הסידורים שנעשו למען האוכלוסיה האזרחית.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ס ו ד י

מס. 696
חברו: 181900 יובי 67
הורפס: 190400

א לז המשרד ירושלים
מאת: משרד החוץ ביר ירוק

ב ה ו ל

- לבני תקופת הנחם הרמן (הוצבר)
- עיקר הדברים מתוך שיחת שהח - בולדברג היום בהשתתפות הח"מ
1. מסרבונו של בריטניה וקנדה חלטה, במחילת המעבר בילתה בריטניה תליפות רבה ועכשיו חולצה רבה, מיחס זאת גם להשפעת קרדון אשר תומך אישית בהחזרת הכוחות, הבריטים חושבים במובנים של התיאור מנבבון לעסן והבטחה ביבלארטים של זכות המעבר החפשי, קנדה מהססת מחשש החרימת היחסים עם ברהם.
2. בולדברג חושש שבהכרעה על ההצעה הסוביסית תהינה יותר סזי המבעיות וזה יכול להכשילנו, כן סודאג סכר שהויכוח יתנהל רק בין ברהם והערבים סחר וארהב וזי שראל מאיוך, והרוב הגדול של הסריבות יעסור מהבי, לכן חשוב לגייס התמאוויות חיוביות בכבילנו.
3. נאום ארהב, סנרסו בקוים של נאוםו במרעבים ולא יתכנס ספורטות יטוריקות לגבי גופן של הבעיות, גיסמי הצעת החלטה שיביטו בהזדמנות ראשונה, על פי סתכנות הנוסח שהביא המועבים.
4. לגבי עצם הבעיות עמותן של באנדי חיוניות וקונסטרוקטיבית סבחינתנו, הנשיא דהיי (THOUGHTFUL AND RESERVED) נפרט בקטר לבעיה הסריטוריאליה, לראשק דעות תקיפות בגוי התפסותנו.
5. כענין ירושלים הולר וגובר לחץ הכבסיות, מורכש לחזרב כענין הסזאותנו נגדה הסערבית והסומחית בענין ברהם נמסר ספעילים לאחץ בעסר להסזאותנו כסנריה טחשס התבנסות עם ברהם.
6. בקטר למביטת הבטיא עם קוסיגין סטר לשנריר ברהם שסטיא סזכן לעבש קוסיגין בווסינגסון, לארהב לעש צעה איו כל סימן שקוסיגין סעדין כמביטת וגם ארהב לא תבלה התפסיות סיוחדת.
7. המליץ סאדעל סבור סכתב של דוהם לנשיא, הנרקבו בגדון כספרו.

ר ס א ל

סמזחוא" חילסר סער סכר חח/סכ

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

ס ו ד י ב י ו ח ר

מס 309

א לו מדינת ישראל וושינגטון

נשלח: 16.6.67

מאג: משרד ירושלים

ב ה ד ל

הרמן
לפחות עם ראש הממשלה כי בנתיים הקדמנו בהכרח מחשבתנו
לכך שה בעיות מכונות ובבוא הסל יוכל להמשיך את הדו-שיח
בהמשך לדברים שאמר לברבור כצורה יותר ברורה.
הדבר יי יש להביא את העצרת לידו וחתית הגישה המביאה אחורנית
ותמיכה בהסדר חדש שיחבש על הסכמים אך איך להעסיק אותה
בדיונים ספורניים.

אבן

הפוצה

כב/רש

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

ס ו ר י כ י ו ת ר

חוזס 958

א ל ו מבישראל ניו-יורק, וושינגטון

נשלח: 16.6.67

משרד המעורר ירושלים

ב ה ו ל

הרמן, רפא
א) בפני שיתוף בין חוזר אין לרסוז על מהלך מחשבתנו לגבי
פארונית מעבר לדברים הכלליים שבפיתח עם ברבור.
ב) אסיר למילן ב. מבסותינו כצפון הסיד תיו והינן הרחקה
הנרטיילרית הסורית שטוחה הפגיעה בייסובנו, הבטחה המים
ו חס' שלום קבע.

אכן

הנצח א'

לב/רפ 17/6

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ס ו ד י

מס. 264

הדבר : 161830 יוני 67
הודפס: 170800

ל המשרד ירושלים
ואת ממשלת ישראל ונשיבסטון

ב ה ג ל

ובכל ביטן. העסק רפאל (הוצבר).

וגישת הסגיר עם רא ס. נכחו אתרסון, וולד והח"ס.

ראסק פתח הסיחה בטאלה על סופר בוא שהח. חירות דפתו שרצוי כי
פתח ידבר מיד אחרי קוסיגין וזאת בכדי להבליט הניגוד שבין המצב
הנוראה למציבה הקטנה. וכו' בין הסון הרוכחני והמסמץ הסובייטי
לנין הדיבור הסתין והעניני שלב. השגיר פתח דבריו בהבעת
הזריכה לעמדתם בסיעבים ולרוע דבריו בנושא במסיבת העיתונאים האחרונה
שיו. לאחר מכן הציג בפרטת הערכותיו וביטחון בהתאם לשיחת שהח.
בידור. (הוצמ 867).

ראסק אמר שהם משקיעים הרבה מחשבה בנפישות הלה.
בנתיים ברצונו להביע התקווה שיהא אשר יתא מצב הרוע הנוכחי בארץ
צ"ך כי WISDOM WILL PREVAIL ככל מה שבוצע לתכנון

ל סן ארון ולקביעת הסכרי שלום. יהא זה מאד UNFORTUNATE

או בוסף למפלע הנבר יחולסך אצל הערבים ונש של הוצאנשיים.

בנתיים להערות הסגיר טיש לתח לבו זמן לפתור הבטיות ושלא ללחוץ
לויכוחים מהירים. אמר ראסק שאם אנו רוצים שייצגו לנו זמן הרי
עייבו לתח זמן לאחרים. אמר שהוא מתכוון לשמורת הסביעות מירושלים
כי אבו פוטרים לנפת רשמית ירושלים העתיקה עוד לפני כינוס העצרת.
הוא סוכים מהזמן הוא גורס הסוב ושיש צורך לתח לרבות שהתחממו
בנפשות האחרונים להרצת. יש למפל בנפישות בתכונה ולא מתוך סער

רגשות. אל לנו לשלוח הרקע של החלטות האום ביחס לירושלים וכן קדושתה לשלושת הדתות.

I WOULDNT UNDERESTIMATE THE SENSITIVITY OF THE PROBLEM

ממנה"ב URGES שלא נבקוט בצער המעמיד העולם כולו בפני ערנות מרגשת בנושא זה. השגריר תיאר עיסק הרגשות שלנו בנושא ירושלים. הזכיר עמדת סמאחב ב-1949 ותיאר התקפות האחרונות על חרסין וצמח. על כך העיר ראסק לאסור:

WHAT I AM DOING IS URGING CAUTION ON SOME OF THESE POINTS

הבכירן מוכיח שהם שלום במשים ברי קיימא כאשר הם פרוסטים על RECONCILIATION לפיכך אסור לפעול בצורה דראסטית כאשר אנו בתווים צריכים תחת לחץ ההרגשות של היום. אסור בהרגשות מדרוקא בגלל היגשנותו היות בקטר לירושלים אסור לנו להתעלם מרגשותיהם העסיקים על הנוצרים האחרים. השגריר הזכיר הוראות יוחם בעיני המקיסות הקדומים. ראסק מטיב שהוא יודע על כך אך שוב הדגיש וזה יהיה "טאד לא טוב" אם נעמיד העולם בפני עובדה קרב כיב סה של הצרפת. צריך לזכור הדברים. אשר ליתר הנושאים שהפליחי אסור שום מסכוסים בהחלט עם הערכותינו בדבר הצורך להביע להסכם שלום ולתת קץ למצב הלוואה. כל המ מסכוסים שצריך להביא מדינות קרב לקבל ישראל כמדינה שהיא עובדת קיימת. לדעת ראסק יש סיכוי מרומית WILL GO SOME WAY IN THIS DIRECTION אחרי הכל היא הכירה בנו ועזרה להקים המדינה ב-1947. אשר למצב היסוד עם הערבים יש לו רושם שם-1946 היו לנו מנפים ישירים בדרכים שונות אשר לא כולם ידועים אף למטאב.

כללית מסכים שזהו כיוון חירגי אך הסבב הוא שהמדינות הקיצוניות במצאות כמצב קשה מאד בהקשר זה. איתו דבר בכוח גם לנו המתוונות עלינו לחבון צעדינו בהירות.

המברק שאל להערכת ראשק את העמדה הרוסית. השיב שהרוסים ימשיכו
הקו שנקטו בו במדענים, וכל סמך רציני מאד
כמה שרק אפשר מהפסדיהם. הם ישתדלו לחזק המדינות הקיצוניות
והרבות קיצוניות. כאן הרבה חלוצי במה שיוכלו להצביע על מעור
ועליות ישראל. המברק חזק על הצורך לתת לנו הזדמנות להביע
לדו-שלח עם הערבים, שאסור לתת לרוסים להעביר החלטות מהירות
ולסיים העצרת בהקדם, שמשאבה צריכה לעזור לנו בכך. שאלתי על
התוכניות שלהם להופעתם באצרת. השיב שאם כל גרשמו לדבר
ראשונים שיהיו החליטו סופית. כן לא הוחלט עדיין אם הנשיא, או
המזכיר או גורם אחר יציגו עמדת משאבה. אשר שבצבר הוא במסע
מלנארם בעצרת והגביל עצמו לפגישות עם שרי החוץ הבאים לשם.

1 1 1

מפוצה א

לב/מא

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ש ו ד י - ב י ו ת ד

מס' 609

חומר : 161030 ירנ 67
הודפס : 162300

בהול/ספל

א ל : המשרדירושלים

מאת : משרדיראל ביר-יחיק

שה"ח. ביהן. תקופ.

העתק רושינגטון (הועבר).

שיחה הבוקר עם מנשה.

1. מסארה"ב רשומה כנואם ראשון.

2. הוא מעריך שהקו הרוסי יהיה להחיש העצרת ככל הניתן ואף לסיימה

תוך שבוע-עשרה ימים.

3. אינו בדיעה שניתן להעביר סעיף גינרי.

4. אינו נסוח לגמרי לגבי סעיף הנסיגה. מסארה"ב תצביע בגד

סעיף זה.

5. בימים האחרונים של המועבי"ס הרוסים ביקשו מגדוריהם לקצר

הנאומים. הוא מאמין שיצטוו כך בעצרת כדי לזכות בקיצור העצרת

ובמאבק על קבלת החלטתם.

6. עדיין מגבשים העמדה האמריקנית. היא תותאם לעמדה הכללית

במועבי"ס אך יש מאבק בענין ירושלים בגלל לחץ נוצרי כולל הוטיקאן.

הוא מבין עמדתנו ומצידו מוען שאין מסארה"ב צריכה ברגע זה להיות

ספציפית כי אם לעמוד על עקרונות כללים של הדברות בין הצדדים

ובגולות מוסכמים שיבטיחו בטחונם עור עובדים על הנאומים. אחת

השאלות היא מי ישא הנאום. אם מנשה ישא הנאום יהיה לו יותר כח

תמרון בביטוח. לפי שעה יש נמיה לכך שמסארה"ב תתקדם צריכה לוגול

בקר של עד עכשיו אסגם אין ליצור רושם של הזדהות GRAB OF TERRITORY

- 2 -

7. סמארה"ב בודעה שענין המעיק על הרוסים היא סוריה. מנשה שאל
האם אנו מוכנים בסופו של דבר להסכים להסדר של פרוז הרטה הסורית
בתנאים שיבטיחו סמל הפירוז. הוא מבין שזה לא יכול להיות סדר
של יוצ"ף אך משהו סמלי יותר. השבתי שאני מסוכנע שלא.
8. מנשה אמר שנראה לו שהדרך היחידה להרוויח זמן בעצרת היא ליזום
הצעה בגדית להצעה הרוסית. שאלתי מדוע לא יעמיד הצעתו שהוגשה
במועבי"ם הטיב שבודאי שמנו לב לכך שלא נמצא במועבי"ם אף נושא
שדובר בזכות הצעתו. בכלל היו צריכים לעמול קשות בגירות מועבי"ם
להביא אנשים לידי דובר כלשהו. קרדון הבריטי לא חוזר לא
יצא בהודעה בזכות ההצעה האמריקאית. מנשה מסוכנע שאם הצעתם חוגג
לעצרת היא תנחל כשלון מחפיר. לפי דעתו יש לחשוב על הצעה בדבר
MEDIATOR של או"ם שיסע לאזור וידבר עם הצדדים. הוא יודע
שאנו מתנגדים להצעה ומדוע. אך מה יש לנו להפסיד. אם הצעה זאת
תתקבל אנו גורמים זמן. רק מסביב להצעה כזאת יכולים האמריקאים
לרכז התנגדות להצעה הרוסית. אם נאנו רוצים להרוויח זמן והוא
יודע כמה זה חשוב, זה נראה לו הדרך היחידה. אחרת הברירה היא
עצרת קצרה עם כל הסיכויים של שני-שליש לסעיף הנסיגה לקווי
ש"ן. נקשר לכך הוא סציין שהוא צופה קשיים להביא משלחות להתבטאות
לאחר הנסיון שלהם במועבי"ם. מסביב לרעיון הסתווך יתכן ואפשר
ביתר קלות להביא לידי התבטאות. הוא מבין שיכולים לדבר רק על
GOOD OFFICES ולא יותר מזה.
סבחיננו לא בפסיון בכך. המטרה העליונה צריכה להיות להכשיל
הרוסית ועל ידי כך לתת זמן לחסיסה באזור להמשיך לפעול למובת הסבב
הקיים החדש.
מנשה חזר והדגיש הצורך לספל בבעיות דעת הקהל בצניבים השוליים כגון
החיילים במיבר וכו'. דעת הקהל מתחילה לנוע לרעתנו בשל זרימכאלה.
כן סציין החשיבות הרבה שדווקא בזמן העצרת נסבב מצעדים ומהצטרות

- 3 -

פוסטיות וועמיקו הרושם של תקימות מצדנו. אסור לנו להבינו בצורה
לא נכונה. הוא מבין שלא בזוז מעמדות פסוימות אך עלינו לספל
בבעית הערות שלנו ואם לא נעשה זאת נפגע בענין החיוני שלנו. אני
מפרש דבריו כמתייחסים גם לענין הצעת החוק על ירושלים אך לא
הזכיר הדבר.
בענין ירושלים אמר מנשה שהוא בוק ההסכם בין הותיקן ואיטליה.
יש גם מושג של EXTRA TERRIALISATION אף של בנינים סטריים
מחוז לותיקן בעיר ויטא כלומר כנסיות בודדות וכו'. האם חשבנו
על סדר כזה לגבי הבנינים בעיר העתיקה ולא השטח כולו.
מסר לי שדברו בוויטבסון על רעיון שהעיר העתיקה תבוא תחת שלטון
של ירדן ישראל ואיטליה. הנבתי כפי שצריך.

ה ר ש ן

שהח 2 רהמס דיון מבכל סמכל מרס 20 רמכל

דב/נע

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מבו נכנס - מסווג

טובי ביותר לנשענ

מס' 243

חבר: 151800 יוני 67

הודפס: 160430

בתחילת ספל

אל: המשרד ירושלים

מאת: ממשלת ישראל ורשימת

שהח. ביתן.

קיימתי שיחה עם אילן בה מסרתי את תוכן חוזם 867 בהדגשה על שלך
275. בקשתי פגישה עם המזכיר.

1. אילן מבין עמדתנו אך אמר שכדאי לנו לחשוב ביתר בהירות על
הנקודה הסורית. הוא משוכנע שאם קוסיגין יבוא המסרה תהיה פגישה עם
הנשיא. השאלה הגורלית היא האם יתברר שביתן להגיע לידי הסדר
כלשהו או האם נגזר לחידוש המלחמה הקרה. אילן אישית בדעה שאין
סיכוי רב להגיע להדברות בפגישה פסגה זו. סכל מקום סלע המחלקת
הקשה ביותר יהיה סוריה. הוא מבין לגמרי שני האינטרסים החיוניים
שלנו של המים ושל הבטחון. השאלה היא מה עשוי להניע את הרוסים להכיר
בשני האינטרסים החיוניים אלה מבלי שיועמדו במצב שיצמדו כלפי
סוריה לסגת מעמדתם התקיפה שעל ישראל לסגת לקוים הקודמים.

אילן אינו מציע שבגלה כעת את כל המלפים שלנו אך יתכן וכדאי יהיה
לשקול אם לא בעביר לבשיא לקראת שיחת הגורלית עם קסיגין מה עשוי להיות
קו הנסיגה הראשוני שלנו אף אם איננו מוכנים לגלות מה קו הנסיגה האחרון.
הרהר בקול רם ושאל האם בא בחשבון לשמור על שני האינטרסים החיוניים
שלנו תול כדי ויתור מסוים על השמח שבדינו כך שימאר עוד בידנו
שמה מספיק לבהטחת שני האינטרסים החיוניים. אילן הדגיש שהתחשבות
הברורה היא שמה שמעניין הרוסים מעל כל דבר אחר זה העניין הסורי.
יהיה יותר קל לרוסיה לעשות ויתורים על חשבון נאצר וחוסין. אמר
שאם אנו רוצים להעביר שמהו לנשיא דרכו הוא עומד ללכתנו.

2. הוא משוכנע שהנשיא יציב. הדבר החבר מאופן הטיפול שלו אתמול
בבית השלטות הסריסוראלית במסיבת עיתונאים וכן מאוס בלדברג

/2...

CONFIDENTIAL

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965

- 2 -

- במועבים. הנשיא ממשיך לדגול בקו שעל הצודים לספל בדבר אך ברור
שבעבור זמן יהיה לחצ גובר שממארהב תקבע עמדה היא בפסובי.
3. הוא אישית משוכנע שזה יהיה אסון לממארהב אם רוסיה תצליח
להעביר משהו בעצרת. הדבר יביא בכלל לאבדן חיבו של האום לגבי ארהב.
על כן הוא משוכנע שיעשה מאמץ לבלום המחץ הרוסי בעצרת וכן למשוך
העביבים.
4. הוא מציע לנו להציג פורמבית את הפסקת האט כדבר הנשען על הסכמתם
של הצודים כלומר להציג גם את זה במסגרת ההסכם בין הצודים ולא
במסגרת התערבות האום.
5. בנוגע לסיוע כלכלי חשוב לנו מאד להבליט מה אנו עושים
אך אם זאת יש להכין מיעון להצבת בקשה לסיוע גוסף ממארהב ביחוד
לאזורים הערביים. גם ממזרת קונגרסיים אני למד שיש נכונות לעשות
משהו במסגרת הסיוע. יש להביא בחשבון שממש בימים אלה עוסקות ועדות
הקונגרס בתור סיוע החוץ שהוגם עוד לפני המשבר.

הרמן

תפוצה: שהח2 רהמס3 דיין מנכל2 ממכלל וממכלל רמס
דכ/אא

1. The first step in the process of developing a new product is to identify the market need. This involves conducting market research to determine the size, growth, and characteristics of the target market. Once the market need is identified, the next step is to develop a product concept that addresses the need. This concept should be based on a thorough understanding of the market and the competitive environment. The product concept should then be refined through a series of iterations, taking into account feedback from potential customers and internal stakeholders. Once the product concept is finalized, the next step is to develop a business plan that outlines the financial and operational aspects of the product. This plan should include a detailed budget, a marketing strategy, and a timeline for development and launch. The business plan should then be used to secure funding and resources for the product development process. Finally, the product should be developed and launched into the market. This involves a series of steps, including prototyping, testing, and production. The product should be launched in a controlled manner, allowing for monitoring and evaluation of its performance in the market. Once the product is launched, the next step is to monitor its performance and make any necessary adjustments to the product or the marketing strategy. This process of monitoring and adjustment is an ongoing one, as the market and the competitive environment are constantly changing.

Page 1

SECRET

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

מס: 275

נסלז: 15.6.67

אל: ממשלת ישראל ונשיא גמבון

מאח: המשרד ירושלים

הרמן: סלף 213

יש לאמץ להדגיש את הנכונות שלי בשיחה עם ברבור לאמור: אנו
מבקשים שלא ובסתיו אך לשלום ובסתיו יש אימפליקציות סריטוראליות.
כל הקרים סוכנים ידם על נכונות זה. אין לדבר על בינאוס פונקציונל
כי אם על זכויות ישראל להבטיח את האינטרס הבינלאומי במקומות
הקדושים. יש להבטיח שהזכויות המלא של דברי יצמא בידם כי אין לנו
רושם סברבור ושם רשמה מפורמת ולא היה ידע אתו.

אבן

הפוצה: שה"ח(3) רוח"מ(3) דיון מנכ"ל(3) ביהן קישבני לוריא

גויה רמ(2) אמ"י

בג/חל 16.6

הוא מבין שממשלתנו ודאי פרס הגיעה לידי מסקנות ואין הדבר מובן
 ממארהב להכין באוסה בעצרת על יסוד נקודות המוצא שהיזכירות. אך
 הוא אישית היה רוצה לגסות להבין יותר על מה אנחנו חושבים כפי שאמר
 לי כמה פעמים לא היה רוצה שתיווצר בינינו אי הבנה. על כן הוא
 מבין מבחינת שטחים מה שחשוב לנו זה ירושלים, הרמה הסורית
 שינויים מסויימים בגבולנו עם ירדן וגו' על כך הסדר שיבטיח
 במחוזנו שלום וטייט חופשי בתפלה במיזרים, בתשובתי אסרתי שאין
 להתפלא על כך שפרס גיבשנו מדיניות מפורטת ומנובשת המצב החוקי היום
 הוא שתוצי שבינת הנשק כבר אינם קיימים כי מדינות ערב הכריזו
 מלחמה בבינו ולאחר המלחמה הזאת מוצבים החליטה על הפסקת אש הזדית
 על פי קווי החזית הקיימים. הדגשתי במיוחד ששלום פעמים גיסינו להגיע
 להפסק אש במסע בינוי על פי תוצה שבינת הנשק אך ירדן סירבה להפסיק
 והכריזה מלחמה. כלומר מבחינת חוקיה ומעשית כאחד מה שצריך להיות
 עכשיו הוא שהצדדים שהשתתפו במלחמה יבשו עכשיו לבהל מום על הסכם
 שלום בהתאם לסבילת האום. עליו להבין שעבין זה של מום ישיר לקראת
 הסכם שלום הוא בטבילנו עקרון בסיסי. לא נוכל לטבול פעם אלישית
 חזרה לאי הכרה בישראל וביצור להסדר כביסוי להכנת מלחמה נוספת.
 השיב שאם זה הוא מבין ואין התנבשות עקרונית בין תפיסה זו לבין
 תפיסת ממארהב. השאלה היא פירוש התפיסה הזאת. שוב הדגשתי שיהיה זה
 רע מאד אם יוצר רושם בעולם שפנינו באמת להחזיק כל השטח. בעבין
 ירושלים הסברתי לו מה שעשינו לגבי המקומות הקטנים והכרתי לו
 שב/1949 ארהב בעצמה נקטה ברעיון של הבינאום הטריטוריאלי ודגלה
 ברעיון של הבינאום הפונקציונלי אינו רוצה לבוא גיבוס עמדת ממשלתי
 ב גיון אך ברור לגמרי שלא נוותר על שלמות ירושלים. כן אסרתי
 שהתקפת ירדן שינתה את כל המצב ועלינו להתייחס למסקנות מבחינת
 במחוזנו. אסר שזה מובן לו. לגבי הרמה הסורית אסר שגם נקודה זאת
 עומדת נגד עיניהם או מבחינת סיפוח לישראל או מבחינת פירוז.

בנכונם התרשמותי מדבריו של קוטסאו שהסבב כפי שנראה להם הוא כדלקמן:

1. הרוסים לוחצים לנסיגה לקווי שביתת בשק מתוך כך בסיון להחזיר לעצמם היוקרה שהפסידו. אין מטארהב יודעת עד היכן ילכו כי מטארהב מבינה יפה שהשלמה עם העמדה הזאת פירושה הפגגשות אזיתים עם ישראל. חושבני שאין למטארהב כל אי הבנה בגורן.
2. על מנת לצאת מן הוילסה שתורת "השלמות הסוויטוריאליזם" בזקקת ארהב לרוקסוריה של שלום בהסדר בין הצודים. עם זאת אין למטארהב בשלב זה כל יסוד להניח שניתן להביא הערבים לסוף ישיר עם ישראל להסכם שלום. אי לזאת חייבת מטארהב קודם כל לעשות מאמץ לעבור במועבים ובעצם בשלום. אפילו לגבי המועבים אין למטארהב בכלל הבטחה שהרוסים לא ינצחו את יראו במימות ויחרו על ספיף הליבוי ויוסיפו הבטחת חופש במיצרי טיראן לפג שעה. הרוסים בוקטים בקו בוקשה וזה מקל אין לזכור מה יהיה הסבב בעצרה. העמדה האמריקאית כפי שהובהרה לנו פעמים אין ספור היא שאם לא נקפיד על בושנים כגון אופן השיפול באוכלוסיה הערבית, המקופות הקדושים, והספול בשבויים דמותו פוכתם ונזופיע בפני המצויים ובפני דעת הקהל העולמית ככובשים. זה יקל על מלאכת הרוסים וכן נק נזיק לעצמנו אם ביצור רישם בעצרה שפסנו להשתלמות על כל השטחים שבכפנו.
3. אם הרוסים לא יצליחו בעצרת בעמדתם הברקאב ניתן לקוות שתוצר המשרד, לפעולה דיפלומטית שתבטיח לישראל הדברים החיוניים עם כי מטארהב כבר הבהירה לנו שגם אנחנו נצטרך לתרום מהנו בעיקר נשמה הפליטים. בסיכום: עם כל הבנפי קשיי הבירור הפנימי במסעלה על בעיות מסובכות ביותר חייב להיות לנו ברור לבטרי שאנחנו עומדים על סף עצרת חירום ובה בעמוד לפני להץ רוסי קזיתי. מה שפולול לקבוע בעצרת הוא היסוס שלנו יותר טכל דבר אחר. כך ברור לבטרי שבחוצה כבר עכשיו לפילול קדחתנית בכל בירור העצרת.

הרמן

חפ. שהח3 רהמ3 דיין מנכל3 ניתן קומי לוריא בזית דמ2 אמון

יי/יב

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

סודי ביותר - בהול

מס. 246

אל : מסישראל רושינגטון

בשלח 14.6.67

ממס: המשרד ירושלים

דברי שה"ח לשלנו חוזם 867 יכולים לשמש לכם בסיס לשיחות עם ידידיו של יששכר על מנת שהדברים יביאם אליו.

ביתן

שהח3 דוחס3 דייסן מבכל3 לוריא ביתן תקופ מאהב ימס2

חח/מב

- 3 -

2. אמת הטכונה, מכון צברה, היה מהם המדענים, אין להחזיר את
 סוגי המעון אחרונים, להיגיון, כי המסר להחזיר לסגל ליומם
 כחיה קיים מקודם, יש להקדים לקודם סגל חכם שילמד מזה.
 2. רב-צבא אל המסדר (דבר רותם 5.6) גורם בשנים הראשונות
 של מלחמת הקרבות, מה
 OCCURED A COMPLETE DISRUPTION OF THE PREVIOUS SITUATION
 על כן ברור לנו שצריך TO RECONSTRUCT המסר המיושם
 אלב שיש לבנות מחדש חיש, נאחזים מייב להיות שוכה מהם מהם
 יום 4.6.
 3. סדרותיו בפעם פשוטות, אנו חוצים מלחם דמיוני, מלחם לא
 היה לנו מלחם דלל היה לנו כמחור, שרם המספר להחמסך בנו
 המספרות היוצרות, המריסות מלחמה המספרות על המספר
 המכנית חזרה בפעם המספרות, לא על לבנות צבא חכם מלחמה
 לעמוד מה שבוץ לרשמים, או יעצות כי למכונה העלים
 וחבטתו יש גם מספרות מלחמה מלחמה
 4. בהצעת המלחמה מלחם לא נבקשה כמחמרים המדעים על מיד
 דרכי צבחה מיונים, מספר על מיד כמספר מיונים, לא גם
 בחמרון, ישראל והצבחה קרב מלחמה למכונה מספר מלחמה
 אנו מקבלים מלחם המריסות המכניות מלחמה מלחמה מלחמה
 ארהב, המדחירות ארהב לא להחזיר, KATJACKET
 1957, על המלחמה המיושם לוחם מלחמה המספרות דאג ודאג
 והחלטי, המדחירות המיושם לא גם בחמרון ולא צוים מלחמה
 כדאם.

- 5 -

ביחס לסוריה

- א. כיצד להבטיח שבנוכחו לא יימצא תחם פירוש של התרחבות הסוריים.
- ב. כיצד להבטיח שמקדורת הפנים שלנו לעולם לא יחיו בתנאים לרחמי סוריה. ביחס לגדה הסעודית והסעודיים על ידינו.
- ג. בשאלת האגדה אם קיים צורך ואם ראוי לחזק האגדה בין שני החלקים.
- ד. האם הגדה הסעודית יכולה להיות יחידה בפרט קטנה בצורה כלשהי עם ישראל, וכן לא ברור אם העם בגדה הסעודית רוצה צמידו כקשר בגדה הסעודית. הכל כמיה, בייל ופחד.

ביחס לירושלים

- א. אין להעלות על הדעת שיש אחריות אחת על לחלק מחדש הירושלמי כי יש להבטיח ה/יבטיח הדמיות והרעיונות הביטחון בהקשר זה שייבד כסובל להבטיח הביטחון ההופעות לקדומות הקדומים וכל כל הדמות. לרצוננו זה בייל במסגרת ירושלים המאוחדת. יתכן בצורה פעילה יותר מאשר יוצא הקיום על ירושלים המאוחדת.

6. בכך שלכל השאלות הביל יש אופטימיות פריסוריות. ייתכן כי גם רשימת השאלות הזאת איננה שלמה. על כל צדדים יש להם ידע להבטיח אותן לעצמם. אחד כך יש לדון על מקורו לא אם נרצו ידע כי אם עם מדינות פרט. מחבר אנו חושבים דבר אחד - הירושלמי יסו.

DURABLE AND VIABLE

הפיקר הוא מבטבט מצה ביחס ל- HOLD-OFF OPERATION לעם כך - לפכל הבטיחון הסודיים להבטיח. אם המבטים הסודיים יצליח ויבדו האליץ לעמוד לברזו מילוי. יוצר סגב מרגי. לעת המילה הסודיים למעלה. אם באשר, קבלת ההחלטה הסודיים אחד.

A NEW LEASE OF LIFE

לשני הגורמים מנוצח.

